

ΧΑΝΙΑ 15 Μαρτίου 1956

ΕΤΟΣ Ε' ΤΕΥΧΟΣ 8ον

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡ. Δραχ. 20

ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡΑΧ. 1

ΖΗΤΩ Η 25^Η ΜΑΡΤΙΟΥ

ΖΗΤΩ Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Ἀπὸ τὸν τάφο τοῦ Ἐθνάρχου Ἐλευθερίου Βενιζέλου, ἀπὸ τὸ ἱστορικὸ Ἀκρωτήρι, ὅπου ὑψώνεται περήφανο καὶ τιάνειο τὸ ἄγλυμα τῆς Ἐλευθερίας σύμβολο τῶν μεγάλων ἀγώνων τῆς Κρήτης, ἐξαποστέλλεται καὶ πάλιν τὸ μεγάλο μήνυμα πρὸς ὅλους τοὺς ὑπόδουλο, ἀδελφοὺς μας, ὅτι ἡ νεολαία τῆς Κρήτης στέκεται στὸ πλευρὸ τους.

Η 25^Η ΜΑΡΤΙΟΥ

Για άλλη μία φορά και έφετος θά άντηχίσουν οί γλυκόλαλες καμπάνες ύπενθυμίζοντας τὸ μεγάλο μήνυμα τῆς άπελευθερώσεως τοῦ γένους μας. Παλιές δόξες θά ξαναζωντανέψουν στήν μνήμη κάθε Έλληνα καί ἡ ψυχὴ του θά πλημμυρίσῃ από Έθνική ύπερηφάνεια, από συγκίνηση καί άγαλλίαση άνακηρύσσοντας τήν διπλή τούτη ἡμέρα τῆς διπλῆς Άναστάσεως. Οί καρδιές ὄλων θά πάλλουν καί πάλι γεμάτες από συγκίνηση κι εὐγνωμοσύνη γι' αὐτοὺς ποὺ ἔπεσαν γιά τὴ Λευτεριά...

Άνοίγοντας τὸ χρυσοδεμένο βιβλίο τῆς Έλληνικῆς Ιστορίας γυρίζω τις χρυσογραμμένες σελίδες τῆς πρὸς τὰ πίσω. Σὲ μιὰ σελίδα βλέπω χαραγμένα με χρυσὰ γράμματα, ποὺ δὲν θά σβύσουν ποτὲ ὄσοι αἰῶνες κι' άν περάσουν, τὴν ἡμερομηνία. «25η ΜΑΡΤΙΟΥ 1821». Τὴν ἡμέρα αὐτὴ ὄλοι οί σκλαβωμένοι Έλληνες ἔνωσανται μέσα σὲ μιὰ ψυχὴ καί μόνη τους σκέψη εἶναι ἡ Λευτεριά. Ξεσηκώνονται ὄπο τὰ νησιά, από τὴν Ρούμελη, από τὴν Μακεδονία, από τὴν Ἡπειρο, από τὴν Θράκη, απ' ὄπου ὕπάρχει Έλληνική γῆ, παίρνουν το σπαθί στο χέρι καί με φρούριο τὰ ἀτσάλινα στήθη τους πολεμοῦν μιὰ χούφτα Έλληνες μ' ἕνα κολοσσό. Ἡ σπίθα ποὺ ἦταν κρυμμένη στήν καρδιά τῶν Έλλήνων μεγάλωσε καί ἔγινε φλόγα, ἡ φλόγα ἔγινε φωτιά, ἡ φωτιά ἔγινε τεράστιες πύρινες γλώσσες ποὺ ἔκαψαν τὰ δεσμὰ τῆς σκλαβιάς. Ὅλοι οί Έλληνες ἔτοιμάζονται γιά τὸν μεγάλο άγῶνα. Ὁ Άνδρουτσος ἔστησε τὸ ταμπόρι του στή Γραβιά. Ὁ Διάκος στήν Άλαμάνα με τὰ παλληκάρια του σκοτώνεται καί τὸ αἷμα του βάφει τὴν κατεπράσινη γῆ. Ὁ Μιαούλης ὁ Κανάρης, ὁ Πακανικολῆς, ἡ Μπουμπουλίνα, ἡ Δέσπω, ἡ Μαντώ, ἡ Μαυρογένους ζώνονται τις κουμποδρες καί τρέχουν στή φωτιά τῆς μάχης. Οί Σουλιώτισσες χορεύουν τὸν χορὸν τοῦ Ζαλόγγου καί με τὸ «οί Σουλιώτισσες δὲν ζοῦνε δίχως τὴν Έλευθερία» πέφτουν στο βαθὺ γκρεμὸ θυσιάζοντας τὴν ζωὴ τους γιά νά μὴν ζήσουν μέσα στήν σκλαβιά. Ὅλοι οί σκλαβωμένοι Έλληνες πολεμοῦν σάν θηρία γιά ν' ἀποτινάξουν τις βαρειές άλυσίδες τῆς μαύρης σκλαβιάς. Μετά από μεγάλους κόπους, στερήσεις, βασιανιστήρια, καί σφαγές χιλιάδων Έλλήνων ἔφεξε ἡ χαρούμενη ἡμέρα ποὺ οί Έλληνες ἔσπασαν τις βαρειές άλυσίδες τοῦ ζυγοῦ. Καί αὐτὸ ἔγινε μετά από ὄκτώ χρόνια άγῶνος σκληροῦ,

άλλά νικηφόρου, διότι εἶχε ἴδανικά εὐγενῆ καί ὕψηλά, λευκά ὡσαν τὸν κρίνο ποὺ προσφέρει ὁ Ἄρχάγγελος κατὰ τὴν ἡμέρα ὀτὴ εἰς τὴν Παρθένο Μαρία...

Καί φεύγουν τὰ μαῦρα σύννεφα από τὸν Έλληνικό οὐρανὸ καί λάμπει ἕνας καινούργιος ἥλιος, ὁ ἡ ἰος τῆς «Έλευθερίας». Καί φεύγουν ὁ φόβος καί τὰ μαρτύρια τῶν ἔλλήνων καί τώρα ἔλευθεροί πιά άναπνέουν τὸν καθαρὸ ἄερα τῆς Έλευθερίας. Τὸ μήνυμα τῆς Έλευθερίας ἀπλώθηκε γρήγορα—γρήγορα παντοῦ, στα δάση, στα βουνά, τὸ ἀφροστεφανωμένο κῦμα τὸ πήρε καί τῶφερε καί στο πιδ μικρὸ νησάκι. Ἡ Γαλανόλευκη στήθηκε ὕπερήφανη καί ἡ κάθε πτυχὴ τῆς ἔβρισκε καί μιὰ Νίκη...

Μὲ τὴν θυσία καί τὸ αἷμά τους ποὺ ἔχυσαν οί ἥρωες τοῦ 21 ἔξησφάλισαν καί σὲ μᾶς τοὺς νεωτέρους Έλληνες τὸ άνεκτίμητο δῶρο: τὴν «Δόξαν» καί τὴν «Λευτεριά»...

Γι' αὐτὸ καί μεῖς τώρα ἄς στεφανώσοιμε με δάφνινα στέφνα τους ἡρωϊκοὺς νεκροὺς, ἄς κλίνουμε εὐλαβικά τὸ γόνυ στοὺς ἥρωες τοῦ 21 καί ἄς ποῦμε με εὐγνωμοσύνη. «Δόξα καί τιμὴ γι' αὐτοὺς ποὺ ἔπολέμησαν γιά τὴν Δόξα γιά τὴν Τιμὴ καί γιά τὴν Λευτεριά τῆς Έλλάδος».

ΜΑΙΡΗ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
Τάξις Ηβ' Γ.Θ.Χ.

Η ΚΥΠΡΟΣ ΜΑΣ ΔΕΝ ΠΕΘΑΙΝΕΙ

Ἡ Κύπρος μας ἡ Κύπρος μας ποιε δὲν θά πεθάνῃ.

Μὴ σὲ τρομάζει ποὺ φορεῖ ἀγκάθινο στεφάνι.

Μὴ σὲ τρομάζει ποὺ θωρεῖς ἀνήφορο τὸ δρόμο,
ἡ Κύπρος μας πορεύεται με ἕνα σταυρὸ στὸν ὄμο.

Φοβᾶσαι τὴν τὴν Κύπρος μας;
εἶν' ὁ Θεὸς στο πλάι!
Ὅποιου τοῖ μέλει Ἄνάσταση
τὸν Γολγοθᾶ περνάει. ..

ΓΕΩΡ. ΕΥΣ. ΑΝΤΩΝΟΒΑΡΔΑΚΗΣ.
Τάξις Δ' Γυμνασίου Παλαιοχώρας.

25^Η ΜΑΡΤΙΟΥ

Ἡμέρα ἀγίου, ἡμέρα δόξης! Ἕνας λαός μικρός, ἀδύνατος, χωρίς ὀλικές καὶ ἠθικὲς ἐνισχύσεις, ἔσας μικρὸς Δαυὶδ ὀρθώνει τὸ ἀνάστημά του στὸν δυνατὸ Γολιάθ. Καὶ ἕνα ἀνέσπερο φῶς, ἕνα φῶς οὐρὰ το φωτίζει τίς ψυχὲς τῶν ραγιαδῶν. Ξεσηκώματ ψυθιρίζουν οἱ δυνατοί, θαυμά παραληροῦν οἱ ραγιαδες. 25ῆ Μαρτίου. Ἕνας σταθμός! 25ῆ Μαρτίου μιά νέα ἀφειτηρία γιὰ ἕνα ἔνδοξον μέλλον. Ἀποτελεῖ ἡ 25 Μαρτίου δι' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας ἕνα μεγάλον σταθμὸν τῆς νέας Ἑλλάδος καὶ τὴν ἀπαρχὴν τῆς ἀναβιώσεως τοῦ ἔθνους. Εἶναι ἡ μεγάλη ἱστορικὴ ἡμερομηνία ποὺ συμβολίζει κάθε ἀγῶνα τῆς φυλῆς διὰ τὴν Ἐλευθερίαν, τὴν Τιμὴν, τὴν Δικαιοσύνην. Εἶναι ὁ τηλαυγὴς φάρος ὁ ὁποῖος ὠδήγησε στὰ τελευταῖα ἑκατὸ τριανταπέντε χρόνια στίς ἐπαναστάσεις Κρήτης, στὸν Μακεδονικὸ ἀγῶνα, στοὺς ἔνδοξους Βαλκανικοὺς πολέμους, στὸν Ἀ' παγκόσμιον πόλεμον καὶ πρὶν λίγο ἐνῶν σὴν Ἀλβανία. Ἡμέρα ποὺ πλῆροί τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδιά μας μὲ τὰ ὕψηλότερα καὶ εὐγενέστερα Ἰδανικά, καὶ μὲ τὴν ἰδέαν τῆς Ἐλευθερίας δι' ἐγεννήθημεν ἐλεύθεροι καὶ ἐλεύθεροι θ' ἀποθάνωμεν. Ἐφ' ὅσον οἱ ἄνθρωποι θά ζοῦν μὲ τὸ Ἰδανικὸν τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀτόμου καὶ τοῦ πολίτου θά ἔρχεται εἰς μὴμην μας ἀπὸ τὰ βίθη τῆς ψυχῆς κάθε γνηστοῦ Ἑλληνοσ ὡς φωτεινὸν ὀρέσημον ἡ 25ῆ Μαρτίου.

Ἡ 25 Μαρτίου δὲν εἶναι ἕνας σταθμὸς μόνον διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ δι' ὅλην τὴν ἀνθρωπότητα καὶ ἀντιπροσωπεύει μίαν ἀπὸ τὰς μεγάλας στιγμὰς τῶν ἀγῶνων τοῦ ἀνθρώπου διὰ τὴν ἐλευθερίαν. Εἶναι ἡ ἑορτὴ τῆς συγκομιδῆς τῶν ἀγαθῶν τῆς ἐλευθερίας. Ἡ ἡμέρα ἐκείνη ὅπου ὁ Ἕλληνας ἱεράρχης ἐκήρυξε τὴν ἑναρξιν τοῦ ἀγῶνος, ὕψωνων μὲ ἄτρομο χερί τὸ ἱερόν λάβαρον, περὶ τὸ ὁποῖον συνεσπειρώθησαν οἱ πρόγονοί μας καὶ ὠρκίσθησαν τὸν ἱερόν ὄρκον τῆς πίστεως καὶ τῆς τελείας ἀφοσιώσεως εἰς τὴν πατρίδα. Ὁ καθεὶς ἀπὸ ἡμᾶς ἄς στρέψη τὴν σκέψιν του πρὸς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι πρὸ 135 ἐτῶν ὕψωσαν τὴν σημαίαν τοῦ ἐθνικοῦ ἀγῶνος καὶ ἔγραψαν μὲ τὸ αἷμα τοὺς τὰς χρυσᾶς σελίδας τῆς ἱστορίας μας. Ἐμφανίζει ἡ ἡμέρα αὐτὴ τοὺς Ἕλληνας τῆς δουλείας νὰ διδάσκουν εἰς ὅλοκληρον τὸν κόσμον τὸ εὐγενέστερον Ἰδανικόν, τὴν ἐλευθερίαν. Ὅπως οἱ ἀπλοῖκοι ψαράδες τῆς Γαλιλαίας ἐδίδαξαν εἰς τοὺς σφόδρὸς ὀλοκλήρου τοῦ κόσμου τὴν ἀλήθειαν, τοιοῦτοτρόπως καὶ οἱ βασανισμένοι Ἕλληνες τοῦ 1821 ἐδίδαξαν στοὺς δῆθεν ἐλεύθερους λαοὺς τοῦ τότε κόσμου τί θά πῆ ἐλευθερία. Ἀς ἀποτίσωμεν τὸν φόρον τιμῆς εἰς ἐκείνους.

ΣΟΛΙΔΑΚΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ

Ἡ' Γυμν. Ἁγίου Νικολάου

25^Η ΜΑΡΤΙΟΥ

Ἡ φύσις μᾶς χαϊδεύει ζωντανὴ
μεθυστικὰ ἢ ἀνοιξίς μυρίζει
στῆς Ἁγίας Λαύρας τὴν μικρὴ μονὴ
χαρούμενη σημαία κυματίζει

Λησμονημ νη χρόνια στὴ σκλαβιά
τὴν ὕψωσαν τὰ πονεμένα χέρια,
τὰ χέρια τοῦ τρισάθλιου ραγια
κι' ἔβγαλαν ἀπ' τῆς θῆκες τὰ μαχαίρια.

Κι' ὁ πόθος π' ἀναψε μὲς στὴν καρδιά
καὶ θέρειψε καὶ γίνηκε μεγάλος
καταλαμβάνει καὶ γυναῖκες καὶ παιδιὰ
ποθεὶ νὰ βγῆ κεῖ ποὺ δὲν βγῆκε ἄλλος.

Καὶ πολεμᾷ μὲ πείσμα μὲ ὀρμὴ
τὸ φάσμα τοῦ θανάτου δὲν τὸ νοιώθει
δὲν λογαριάζει τὸ φτωχὸ του τὸ κορμί
τὸ κυβερνοῦν τοῦ ἔθνους μας οἱ πόθοι.

Κι' ἀντήχησαν βουνὰ καὶ λαγκαδιὲς
χιλιάδες παλληκάρια δοξασμένα,
ἔγραψαν μὲ τὸν πόθο στίς καρδιὲς
τὴν ἱστορία αὐτὴ τοῦ εἰκοσιένα.

Καὶ ἡ σημαία κυματίζει ζωντὰ
θεριεῖ χαιρὰ γιὰ τὸν ἀγῶνα
ἀνάβει στὴν ψυχὴ του τὰ πυρὰ
ποὺ ἔσβυσαν στὸ βάθος τοῦ αἵωνα.

Νικᾷ τὸν στυγερὸ κατακτητὴ
κι' ἡ λευτεριά λαμπρὴ μὰ καὶ μεγάλη
στὴν χώρα τοῦ τρανοῦ τοῦ νικητὴ
τὸν θρόνον τῆς μετέφερε καὶ πάλι.

ΘΑΝΟΥΛΑ ΒΑΣΣΑΛΟΥ

Τάξ. Ζα Γ.Θ.Ρ.

ΑΓΝΟ ΛΟΥΛΟΥΔΙ

Ἐβγνοιαστή ἐγκρατῆς θαδίζει στὸ δύσβατο μονοπάτι τῆς ζωῆς ἢ μικρὴ νέα.

Συγκρατημένη καὶ αὐστηρὴ στὰ ἐγκώσματα καὶ στὶς τερπνὲς ἀπολαύσεις, ἔχει θέσει ἕνα ἰδανικὸ στὴν ζωὴ τῆς καὶ μόνο αὐτὸ ἐπιδιώκει. Ἐφοδιασμένη μὲ ἀποφασιστικὴτητα, ἀγνότητα καὶ σύνεσιν προχωρεῖ στὸν ἀπέραντο κυκεῶνα τῆς ζωῆς.

Γεμάτη ἀπὸ νεανικὸ σφρίγος, συνοδευμένη ἀπὸ τὴν παιδικὴ ἀφέλεια προχωρεῖ στὸν ἀγῶνα. "Ὡ αὐτὰ τὰ νεανικὰ χρόνια! "Ὡ αὐτὴ ἡ παιδικὴ φύσις! Πόσες φορές δὲν παρασύρουν κανένα ἀπὸ τοὺς αὐστηροὺς κανονισμοὺς του, ἀπὸ τίς οὐσιώδεις καὶ βασικὰς ἀρχὰς του! Τοῦτο συνέβη καὶ μὲ τὴν μικρὴ νέα μας. Τὸ σφρίγος τῆς νεότητος τὴν παρέσυρε ὥστε νὰ ξεφύγῃ ὀλίγον τι—μὰ πολὺ ὀλίγον—ἀπὸ τοὺς ὅρισμοὺς τῶν ἀνωτέρων τῆς.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει νομίζω ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ προδοῦν εἰς νοουθεσίας, καὶ ὑποδείξεις καὶ ὄχι νὰ ἐπιθάλουν ἄμεσον ποινὴν. Θὰ ἔπρεπε νὰ κρίνουν σοδαιώτερον τὸ ζήτημα. Θὰ ἔπρεπε νὰ ἐξετάσουν τὸ παρελθόν τῆς, ποῦ ἦτο χωρὶς στίγματα, χωρὶς μωτζούρες. Θὰ ἔπρεπε νὰ λάβουν ὑπ' ὄψιν τὸν γενικὸ τὴν νέαν τῆς. Δυστυχῶς ὅμως. Φάνηκαν εἰς ἀρμόδιον σκληραί, ἀπονοὶ καὶ προέβησαν εἰς τιμωρίαν.

Μὲ παγωμένη καρδιά, καὶ μὲ κέρνιο πρόσωπο ἐδέχθη τὴν ποινὴν. Ναί, ἔμεινε ἡ νέα καταχλωμή, καταπληγωμένη γιατί ἐθίγη ἡ ἀξιοπρέπειά τῆς, γιατί ἔφερε ἀντίκτυπο ἢ ποινὴ στὴν λεπτεπίλεπτη θέσι τῆς. Στὴ θέσι τῆς ποῦ τόσο τὴν καμάρωνε καὶ ἦτο υπερήφανη δι' αὐτήν.

"Ὡ πόσος πόνος καὶ θλίψη εἶναι ζωγραφισμένα στὸ πρόσωπό τῆς! Πόσο κομματιάζεται καὶ πονᾷ ἡ ψυχὴ τῆς γιὰ τὸ κτύπημα ποῦ δὲν τῆς ἄξιζε! Ναὶ δὲν τῆς ἄξιζε. Διότι τὸ παράπτωμά τῆς ἦτο πολὺ μικρὸ καὶ τὸ πρῶτο (!) καὶ θὰ χρειαζόταν συμβουλὲς καὶ ὑποδείξεις καὶ ὄχι ἄμεσον τιμωρίαν.

Ἡ ψυχὴ τῆς συντρίβεται καὶ θρηνεῖ γι' αὐτό. Καγείς δὲν τὴν συμποᾷ, κανεὶς δὲν ἐρίσκειται νὰ τὴν παρηγορήσῃ.

"Ἄραγε θὰ θροῦν ἀπήχηση τὰ δάκρυα καὶ οἱ στεναγμοὶ τῆς; Ἄραγε θὰ θρηθῇ κανεὶς νὰ ἐπουλώσῃ τὸν πόνο τῆς;

"Ὡ! Ναί! καὶ ἂν ὄχι ἐδῶ κάτω στὴν γῆ, κάπου ἄλλου ἔχει στρέψει τὰ βλέμματά τῆς ἢ νέα, σὲ κάποιον ἄλλον ἀπευθύνεται καὶ εἶναι δεδαία πὼς θὰ τὴν παρηγορήσῃ, καὶ θὰ χύσῃ δάκρυα στὴν πονεμένη ψυχὴ τῆς.

Ποῖς ξέρει πόσο καιρὸ θὰ μείνῃ ἔτσι βαρετὰ τραυματισμένη ψυχικῶς, ποῖς ξέρει γιὰ πόσον καιρὸν θὰ μείνῃ παγωμένη ἢ καρδιά τῆς ἀπέναντι ἐκείνων... Μὰ νομίζω ἐπὶ πολὺν χρόνον.

Κάποτε ὅμως θὰ ἐπουλωθῇ τὸ τραῦμα τῆς καὶ θὰ

ΕΥΘΥΜΗ ΙΣΤΟΡΙΟΥΛΑ

ΕΝΑ ΕΞΥΠΝΟ ΣΚΥΛΙ

—Ἦμουν μικρὸ παιδί, διηγόταν ὁ πατέρας μου. Ἔιχε πάει γιὰ δουλειὰ στὴν Λάρισσα ὁ καὶ μὲνος ὁ παππούς καὶ μὲ πήρε μαζί του. Ἦταν καλοκαιρινὸ ἀπόγευμα ὅταν κατεβήκαμε ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητο. Τὸ ἀπόγευμα καθήσαμε σὲ ἕνα καφενεῖο στὴν προκουμιά. Ἐξήρουν ἕνας σκύλος ἤλθε καὶ ἀκούμπησε τὸ σαγόνι του στὰ γόνατα τοῦ παππού. Ἔκανε ἐκεῖνος νὰ τὸν διώξῃ. Μὰ πάλι ἤρθε ὁ σκύλος καὶ ἀκούμπησε στὸ γόνατό του καὶ τὸν κύτταξε παρακλητικὰ ἂν νὰ γύρευε ἐλεημοσύνη. —Μὰ τί θες ἀπὸ μένα; ρώτησε ὁ παππούς. Δίπλα μας καθόταν κάτι γνωστοί μας καὶ μᾶς εἶπαν. —Σοῦ γυρεύει μιὰ δεκάρα, αὐτὸς ἔτσι γυρίζει ἀπ' τὸ πρῶτ' μέχρι τὸ βράδυ στὰ καφενεῖα τῆς προκουμιάς. Καὶ ἀπὸ τραπεζάκι σὲ τραπεζάκι πήγαινε καὶ ζητοῦσε μιὰ δεκάρα. —Καὶ τί τὴν κάνει ρώτησε μὲ ἄπορα ὁ παππούς μου.

—Νὰ, τὴν πήγαينه σὲ ἕνα κοντινὸ φουρνάριο—κρατώντας τὴν στὸ στόμα—καὶ τὴν ἄφηγε ἀπάνω στὸ πεζούλι τῆς πόρτας. Τὴν ἔπαιρνε ὁ φουρνάρης καὶ τοῦ ἔδινε ἕνα κολουρι. Τὸ ἔτρωγε ὁ σκύλος καὶ πήγαينه σ' ἄλλον νὰ ζητήσῃ δεκάρα. Δὲν πήγαينه ὅμως, ποτὲ δυὸ φορές στὸν ἴδιο, τὴν ἴδια μέρα. Τοῦ ἄρεσε αὐτὸ τοῦ παππού καὶ τοῦ ἔδωσε τὸ σκύλου μιὰ δεκάρα. Ἔ, υγὲ αὐτὸς καὶ δὲν γύρισε πιά. Τὴν ἄλλη μέρα καθόμαστε πάλι στὸ ἴδιο καφενεῖο. ὅταν, νὰ πάλι, ἤλθε ὁ σκύλος. Ἐγὼ χάρηκα πολὺ. Τοῦ ἔδωσα ὁ παππούς μου μιὰ δεκάρα. Σὲ λίγο ὅμως ξανάρχεται ὁ σκύλος καὶ τοῦ θάζει τὸ νόμισμα ἐπάνω στὸ γόνατο. Ζήτησε ὁ παππούς μου νὰ τοῦ τὸ ξαναδώσῃ, μὰ αὐτὸς δὲν τὸ ἔπαιρνε, παρὰ κάθησε κοντὰ του καὶ τὸν κύτταξε. Τότε παρετήρησε ὁ παππούς τὸ νόμισμα καὶ εἶδε, πὼς κατὰ λάθος τοῦ εἶχε δώσῃ πεντάρη ἀντὶ δεκάρα. Τὴν εἶχε πάει ὁ σκύλος στὸν ἄρτοποιό, ὁ ἄρτοποιὸς ἀρνήθηκε νὰ τοῦ δώσῃ κολουρι καὶ ἐπέστρεψε τὴν πεντάρη. Καὶ τὸ ἔξυπνο αὐτὸ σκυλί δὲν τὴν πέταξε νὰ πάῃ νὰ πάρῃ ἀπὸ ἄλλους, ἀλλὰ τοῦ τὴν ἐπέστρεψε γιὰ νὰ τοῦ δώσῃ τὸ σωστὸ νόμισμα. Τοῦ ἔδωσε τότε ὁ παππούς μου μιὰ δεκάρα καὶ ἔφυγε, ἀλλὰ πιά δὲν ξαναγύρισε.

ΛΙΔΑ ΜΑΝΟΥΣΟΓΙΩΡΓΑΚΗ

Τάξις Γ' Β. Γ. Θ. Ρ.

~~~~~
συνέβη, θὰ συνεχίσῃ τότε θαρραλέα τὸν δρόμο τῆς ἢ θὰ ξαναδῇ τὴν ἐσωτερικὴ τῆς γαλήνη καὶ ἡρεμία.

Θὰ δεῖξῃ τότε τὴν ἀξία τῆς περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη φορά, θὰ καταρωθῶσῃ ν' ἀποδείξῃ τὴν ἀθωότητα καὶ ἀγνότητά τῆς. Θὰ τὰ σδύσῃ ὅλα καὶ θὰ προχωρήσῃ στὸν σκοπὸν τῆς καὶ στὴν ἀκούραστη ἐπιδίωξιν τοῦ ὑψηλοῦ καὶ ἱεροῦ ἰδανικοῦ τῆς.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗ

Τάξις Στ' Γυμνάσιον Καστελλίου Κισσαίου

ΠΡΟΣΞΕΤΕ ΦΙΛΟΙ ΜΟΥ

—“Ε, έσύ ! Ναί έσύ !
 —Ποιός, Κύριε ; Έγώ ;
 —Ναί, έσύ.
 —Τι έκανα, Κύριε ;
 —Λέγε γλήγορα και άφρησε αυτά. Μη κάνης την άθώα περιστερά...

Αυτά τά λόγια άντήχησαν ξαφνικά μέσα σε μια στιγμή, ένφ έπικρατούσε άπόλυτη ήσυχία στην τάξη και τίποτε δέν φαινόταν να είχε μεσολαθήσει για να ξεσπάση αυτή ή θύελλα των φωνών, των έρωτήσεων και των άμφισθητήσεων. “Όλα τά παιδιά ξαφνιάστηκαν.

“Αλλά για ρωτήσετε και μένα, φίλοι μου, να άκούσετε. “Εμείνα άπολιθωμένος, σωστό μάρμαρο, και ύστερα άπό λίγες τρομαχμένες έρωτήσεις άλλη φωνή δέν έφυγε άπό τó στόμα μου. Τó καρδιοχτύπι συνεχιζόταν όλοένα πιό δυνατό, τó πρόσωπό μου κοκκίνισε σάν τή φωτιά, έτραμα σάν τόν καημένο τó λαγό, όταν τόν κυνηγούν. Μόνο πού δέν μπορούσα να κουνηθώ.

Μά θά με ρωτήσετε. Γιατί τάπαθες αυτά, ώ φίλε; Να άκούστε.

“Ήταν μια χειμωνιάτικη μέρα τού Φεβρουαρίου. “Όπως ξέρε ε, τόν Φεβρουάριο έχουν τά παιδιά διαγωνισμούς και να μη πολυλογούμε άκούστε τί συνέβη στη τάξη μου. Δίναμε εξέτάσεις γραπτές στην “Αλγεβρα. “Ο καθηγητής μάς έβαλε εύκολα προβλήματα, αλλά έγώ δέν ήξερα τί θά είπη “Αλγεβρα και προβλήματα, θά ήξερα να λύσω ;

“Ο κ. “Επιτηρητής όρθιος έκτελούσε τó καθήκον του. Τά μάτια και τά αυτιά του ήταν τρομερά έπισητρατευμένα. Λοιπόν, φίλοι μου, εκεί πού συλλογίζόμουν ώρες δλόκληρες, άθελά μου μέσα στην άγωνία μου—ό έαυτός μου ήθελε φαίνεται να άντιδράση τó χαμό—και ρωτώ ένα συμμαθητή μου σιγά—σιγά.

—Νίκο, τού λέω, πόσο κάνει 3α² 2α³.

“Αλλά προτού με άκούση ό συμμαθητής μου με άκουσε ό κ. “Επιτηρητής. Και εξέτυλίχθησαν οι δραματικές στιγμές, πού άνέφερα προηγουμένων. Και συνεχίσθη ή τραγωδία για να έλθωμε στην άποκορύφωσή της.

—Πές μου τó όνομά σου.

Και άναφέρω μέσα σε καταθλιπτική σιγή και φοβερή άτμόσφαιρα, ένφ χτυπούσαν όλων οι καρδιές τó όνομά μου. “Αμέσως λιμνάζει χώραν μια θλιβερή τελετή, πού όσο τó θυμάμαι σηκώνονται οι τρίχες τής κεφαλής μου και άνατριχιάζω. Τίς πρώτες μέρες μεσ’ στόν ύινο μου θυμόμουν τήν θλιμμένη στιγμή και ξυπνούσα με έφιαλτικά όνειρα.

“Ο κ. “Επιτηρητής έσημέωσε τήν κόλλαν μου,

ΓΙΑΤΙ ΟΙ ΘΑΛΑΣΣΕΣ ΕΙΝΑΙ ΓΑΛΑΖΙΕΣ

Μια καινούργια άπά-τηση στο παλιό αυτό έρώτημα βγήκε άπό μια έρευνητική έργασία για χρησιμοποίηση των ακτίνων τού φωτός σε άνθυποβρυχιακές έπιχειρήσεις. Λύο “Αμερικανοί προσπαθώντας να βρούν τρόπους άντιμετωπίσεως των γερμανικών υποβρυχίων, άνεκάλυψαν πώς σε κάθε κυβικό εκατοσ όμετρο καθαρού νερού των όκεανών ύπάρχουν περίπου 100 χιλιάδες σωματίδια καθένα με διάμε-

τρο $\frac{1}{20000}$ τού cm. Τά σωματίδια αυτά άνακλούν τó

ήλιακό φώς πίσω στην έπιφάνεια τού όκεανού. Τό άνακλούμενο όμως αυτό φώς είναι φιλτραρισμένο π ά: Τό νερό άπορροφά τó ΚΟΚΚΙΝΟ και κίτρινο άφίνοντας τó πράσινο, γαλανό και ιώδες πού ό συνδυασμός των δίνει τó γαλάζιο χρώμα των όκεανών.

ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΧΡΙΣΤΟΥΔΑΚΗΣ

Ηβ’ Β’ Γ.Α.Χ.

ΕΥΘΥΜΑ

“Ενας κλέπτης εισέρχεται κρυφίως εις ένα ραφείον, συνελήφθη όμως και έδικάσθη. “Ο Πρόεδρος τού δικαστηρίου τόν έρωτά :

—Δέν σκέφτηκες βρε τόν πατέρα σου, τήν μητέρα σου και τήν οικογένειά σου;

Και ό κλέπτης τού άπήντησε.

—Τόν έσκεφθηκα κύριε Πρόεδρε, αλλά δέν βρήκα κανένα κουστόμυ πού να τού κάνει.

ΓΑΛΑΝΑΚΙΣ ΧΑΡΑΔΑΜΠΟΣ

Ε’ Καστελ. Πεδιάδος.

πού με τόση στοργή προσπαθούσα να αξιοποιήσω έδώ και τόσες ώρες. Λοιπόν, φίλοι μου, τώρα θέλω να σας ειπώ κάτι. Ποτέ μά ποτέ να μη τολμήσετε να ζητήσετε τήν βοήθεια άλλου στούς διαγωνισμούς. “Αρκεσθήτε στις δυνάμεις σας και να είσθε βέβαιοι ότι τουλάχιστον θά τελειώσετε τίς εξέτάσεις σας με τήν ψυχική ήρεμία τού άγαθού άνθρώπου. Μη θελήσετε να δοκιμάσετε τίς αισθήσεις τού κ. “Επιτηρητού. Είναι ένα μάτι και αυτό πού τίποτε δέν τού ξεφεύγει. “Αλλο να σας λέω και άλλο να όητε. Λοιπόν τó νού σας.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ ΧΑΙΡΕΤΗΣ

Ε. Γ. Α. “Ηρακλείου

Μ Α Θ Η Τ Ι Κ Η

ΓΛΥΚΕΙΑ ΜΟΥ ΦΙΛΗ

Ο ΧΡΟΝΟΣ

Γραμμένο για την φίλη μου Μ. Λουίζου

Ώναιρευόμουν να βρω την ευτυχία
στά πλούτη της ζωής τ' άπατηλά
χωρίς να ξέρω πως στη μαύρη δυ-
[στυχία
μια φίλη ολόγλυκεια χαρίζει την
[χαρά.

Μες στης ζωής τὸ θλιβερό τὸ μονο-
[πάτι
μέσ' τὴν δμίχλη πὸν με σκέπαζε
[βαρεία
ἐλαμψες ἄστρο φωτεινὸ καὶ φεγ-
[γοβόλο
μοῦφερες φίλη μου γιὰ πάντα τὴν
[χαρά.

Στὸ κάθε βήμα τῆς ζωῆς μου ἐστὶ
[κοντά μου
μὲ συντροφεύεις μου σκροπίζεις
[τὴν χαρά
στὸν πόνο, στὴν χαρὰ στὴν συμφο-
[ρά μου
πάντα μαζί μου εἶσαι φίλη μου
[γλυκεία.

Πάνω στοῦ πόνου τὸ κρεβάτι τὸ
[θλιμμένο
ἐξένα ἔχω μοναχὰ παρηγοριά
τὸ πρόσωπό σου τὸ χλωμὸ καὶ λυ-
[πημένο

ΑΠΟΚΡΗΞ

Ἦρθαν καὶ πάλι οἱ ἀπόκρηες
ὅπως καὶ κάθε χρόνο
μὰ δυστυχῶς δὲν διαρκοῦν
παρὰ δυὸ μέρες μόνο

Μ' αὐτὰ τὰ καρναβάλια μας
πὼ πὼ τί θὰ γενοῦμε
πρέπει στολὲς νὰ πάρομε
καὶ νὰ ἐτοιμαστοῦμε! ..

Τουλάχιστο μᾶς δίνουνε
ἄδεια νὰ ντυθοῦμε
καὶ ἀπὸ τὴν ρουτίνα τοῦ σχολείου
λίγο νὰ τραβηχτοῦμε.

Θ' ἀφίσωμε μαθήματα
βιβλία καὶ θρανία
διότι θάναι δλόκλειστα
δυὸ μέρες τὰ σχολεῖα.

ΤΤΙΚΑ ΧΡΟΝΑΚΗ
Ζβ Κλασ. Γ.Θ.Χ.

μοῦ δίνει θάρρος στῆς ζωῆς τὴν
[καταχνιά.

Ἐστὸ μου ἔδειξες ποιά εἶναι ἡ κα-
[λωσύνη
ἐστὸ μου ἔδωσες γιὰ πάντα τὴν
[χαρά

μαζί σου βοήκα τῆς ψυχῆς μου τὴν
[γαλήνη
τί εἶν' ἀγάπη μου τὸ δείχνεις κα-
[θαρά.

Μοιάζεις μὲ ἥλιο πὸν σκορπᾷ τὴν
[δυστυχία
μοιάζεις μὲ τ' ἄστρο τῆς αὐγῆς τὸ
[πιδ λαμπρὸ

γλυκεία μου φίλη, ἡ μορφὴ σου ἡ
[ἀγία
εἶναι γιὰ μένα τῆς καρδιᾶς τὸ φυ-
[λαχτό.

Ἦ δὲν ἀξίζει τίποτ' ἄλλο μὲς τῆ
[φύση
ὅσο ἀξίζει ἡ φιλία ἡ ἀγνή
χωρὶς αὐτὴ δὲν θὰ βρεθῆ ποτὲ νὰ
[ζήση

οὔτ' ἓνας ἄνθρωπος στὰ πέματα
[τῆς γῆς.

ΚΟΥΛΟΥΝΑΡΑΚΗ ΖΑΜΠΙΑ

Μαθήτρια Η'. Τάξεως
Γυμνασίου Σητείας.

ΜΑΝΝΑ

Ἀφιερωμένο στὴ μητέρα μου

Σὲ κάθε ἀπλῆ σου κίνηση
τῆς μὰ νας θὰ φωνάξης
γιὰ νὰ σοῦ δώση ὑπομονὴ
τὸν πόνο νὰ βαστάξης.

Ἡ μάννα πάντα σὲ πονεῖ
πάντοτε σὲ λατρεῖ
ὅσο κι' ἂν εἶσαι σὺ σκληρὸς
κι' ὅσο κι' ἂν τὴν παιδεύεις.

Αὐτὴ εἶναι πὸν ἐργάσθηκε
γιὰ σένα μόνο, μόνο
καὶ αὐτὴ εἶναι πὸν σοῦ ἔδειξε
τῆς ἀρετῆς τὸν δρόμο.

Μὲ πίκρες καὶ μὲ βάσανα
νὰ μὴν τῆνε πληγώνης
καὶ τὴν ἀθώα τῆς καρδιᾶ
μὲ πόνο μὴν ματώνης.

Νικὸλ. | Σταυρακάκης
Μαθ. Ἐβ' Β' Α. Ἦρ

Κυλάει ὁ χρόνος σὰν νερὸ
τρέχ' ἡ ζωὴ σιμά του
καὶ σέρνει κάθε μας χαρὰ
στὸ γλυκοκύλημά του.

Σβύνουν τὰ τόσα ὄνειρα
τοῦ ῥόδου χρυσαλλίδες
καὶ στὸν ἀγέρα χάνονται
χρυσόφιτες ἐλπίδες.

Κι' ὁ θάνατος πὸν ἀθάνατο
τὸν ἐπλάσε ἡ τύχη
κόβει, θερίζει ἀνέσπλαχνα
ὁ,τι μπροστά του τύχει.

Κυλάει ὁ χρόνος σὰν νερὸ
στὸ γοργοκύλημά του
δὲν σέρνει μόνο τὴ χαρὰ
πὸν βρίσκει ἐδῶ καίον.

Μὴ παίρνει κάθε λύπη μας
κάθε καῦμὸ καὶ πόνο
κι' ἡ μαυροφόρ' ἀπελπισία
βρίσκει γιὰτὸ τὸ χρόνο.

ΛΑΖΑΡΑΚΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΣΤ'. Γυμν. Βίμου

ΘΑΙΨΙΣ

Βρίσκομαι στῆς μελαγχολίης
τὸ περιβόλι τὸ φριχτὰ μουντό.
Στὸ βάθος ἀνθισμένης πολιτείας
στὴν κορυφὴ ὁμως δὲν μπορῶ νὰ
[βγῶ.

Σὲ κῆπο εἶμαι φωτολουσμένο
ὁμως... δὲν νοιώθω τὴ χαρὰ
γιατί ἀπ' τὸ φῶς τὸ εὐλογημένο
ξέμακρα εἶμαι οὐ μὴ γωνιά.

Σὲ μαῦρα σύγνεφα πνιγμένη
μακρὺ ἀπὸ κάθε ὁμορφιά
νοιώθ' ἡ ψυχὴ μου νᾶν' δεμένη
μὲ μὴ ἀλυσίδα, ὦ!... βαρεία.

Ἐνα κενὸ μὲς τὴν καρδιᾶ μου
νοιώθω. Κι' ἡ θλίψη σὰ στοιχεῖο
ἀκολουθεῖ τὰ βήματά μου...

Ἦχι! δὲν μπορῶ ν' ἀναπαυθῶ.....

Νοιώθω σκλαβιά... φυλοκισμένη
ζῆ μὲς στὸ σῶμα ἡ ψυχὴ.
Μακρὰ νὰ φύγη λυτρωμένη
ποθεῖ στὸ φῶς νὰ πλανηθῆ.

ΣΟΦΙΑ ΒΑΤΣΑΚΗ
Τάξις Η' Ἰδ. Γυμν. Ἀλικιανῶ

Π Ο Ι Η Σ Ι Σ

ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΚΟ ΜΟΥ ΣΠΙΤΙ

Σπίτι μου ὁμορφο στοργὴ γεμάτο
πάντα σὲ σκέφτομαι ὅπου κι' ἂν
[λάχω.

Σπίτι μου ὁμορφο σὰν σ' ἀντικρύσω
τὰ χεῖλη τρέμουνε νὰ ψιθυρίσω

Ὡ σπίτι μου χαρὸ ὕμενο γεμάτο ἀπ'
[ἀγάπη
νὰ σ' ἀπολαύσω ἔρχομαι γοργά—
[γοργὰ τρεχάτη.

Ἀποβραδὺς πρὶν κομηθῶ τὰ μάτια
[μου πρὶν κλείσω
βγαίνω εἰς τὸ παράθυρο νὰ σὲ
[καληνυχτίσω.

Καὶ τὸ πρωῖ πρὶν σηκοῦθῶ καὶ
[πρὶν καλά ξυπνήσω
τὸ στοργικὸ σπιτάκι μου γλυκὰ θὰ
[χαιρετήσω.

Κι' ἂν φύγω κάποτε ἀπ' ἐδῶ ἐσένα
θὰ θυμᾶμαι
καὶ τὸ γλυκὸ τραγούδι σου θὰ λέω
[νὰ κοιμᾶμαι.

Σπίτι μου ὁμορφο κρυφὴ χαρὰ μου
ὅπου κι' ἂν βρισκομαι εἶσαι κον-
[τά μου.

ΚΑΤΙΝΑ ΑΕΡΑΚΗ

Τάξις Ζα' Γ.Θ Η.

ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΟΥ

Μέσα στὶς πολλὲς βουσούλες
καὶ τῶν δένδρων τὴν σκιὰ
ἀγναντεύεις τὸ χωριό μου
πέρα ἐκεῖ στὴν ρεματιά.

Μὲ τὰ ὁμορφα σπιτάκια
καὶ τοὺς δρόμους τοὺς εὐθεῖς
θὲς νὰ μὲνης πάντα αἰώνια
νὰ μὴν φεύγης ἀπ' ἐκεῖ.

Κι' ὅταν φύγεις ἀπ' ἐκεῖθεν
γιὰ νὰ πᾶς στὴν ξενιτιά
μόνο ἓνα ἐνθυμῆσαι
τοῦ χωριοῦ τὴν ὁμορφιά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ν. ΚΑΝΑΚΗΣ

Ζα' Γυμν. Καστελλίου Πεδιάδος

ΕΥΘΥΜΟ

ΑΛΓΕΒΡΑ

Εἰς τὴν τάξιν μας ἐφέτος
ὄλους φόβος μᾶς κρατεῖ
κι' εἶναι ἡ Ἄλγεβρα αἰτία
τὴ σκοτοδρα εἶν' αὐτή;

Μὰ δὲν εἶναι αὐτὴ ἡ μόνη
γιὰ ἐμᾶς ὥρα κακὴ
εἶναι καὶ συνétaίρος της
καὶ ἡ ἀριθμητικὴ

Κι' ὅταν σκέπτεσαι νὰ λύσης
τίποτε προβληματάκια
τὰ παιγνίδια νοσταλγεῖς
καὶ πετιέσαι στὰ σοκάκια.

Κι' ὅταν παίξει τὸ κουδοῦνι
καὶ στὴν τάξι πᾶς νὰ μπῆς
τὰ προβλήματα διαβάζεις
σκέπτεσαι τὸ τί θὰ πῆς.

Καὶ ἡ κλήρωση ἀρχίζει
μὲ μιὰ πένθιμη σιγὴ
καὶ τὸν τυχερὸ κοιτάζουν
πού στὸν πίνακα θὰ βγῆ

Μεταξὺ αὐτῶν ποὺ βγῆκαν
ἤμουνα κι' ἐγὼ ἡ καυμένη,
μ' ὅταν ἄκουσα τὸ δύο

βρῆ παιδιὰ ἤμουν χαμένη
ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΒΑΣΑΡΜΙΔΟΥ
Στ' Ε.Σ.Ι.

ΚΑΤΟΡΘΩΜΑ ΚΑΙ ΤΡΟΠΑΙΟΝ

Ὁ Χάρντιγκ ἔθεσε σκοπὸ
πολὺ νὰ τυραννήσῃ
τὴν Κύπρο μας τὴν ὁμορφή
καὶ σκλάβα νὰ κρατήσῃ.

Μὰ ἡ Κύπρος ἀντιστέκεται
τὸ δίκηο της γυρεύει
γιὰ λευτεριά γιὰ λυτρωμὸ
γιὰ Ἐνωσὴ παλεύει.

Καὶ κάποια μέρα ποὺ θὰ βρῆ
τὸ δίκηο ποὺ σὰς εἶπα
θὰ λέμε: Χάρντιγκ ἔκαμες
εἰς τὸ νερὸ μιὰ τρύπα!!

Τ' ὄραϊον νεροτρόπανον
ὡς τρόπαιον ἐκ Κύπρου
στὸν τράχηλο σου κρέμασε
πρὸς ἔνδειξιν γοήτρου.

Γιατὶ πατροπαράδοτον
νὰ ξέρης εἶναι Τζώνη
πὼς πούς ἐχθρούς μας ψήνωμε
ἐπάνω καὶ στὸ χιόνι,

Νικολ. Πετράκης ΣΤ' Γυμν. Σητ.

ΝΕΚΡΟΛΟΥΛΟΥΔΑ

Ποιὸς νὰ τὸ ξερε... Κρίνο—ἀλή-
θεια—

ἀνθρώπινης ἦσουν καρδιάς...
Ἡ αἰώνια ζωὴ τους τὰ παρα-
(μύθια

μόνο ἐμορφαίνουν κάποιας βρα-
(δυᾶς...

Τότε ὄλα γαλάζια... τῶρα
(γκρίζα, μαβιά...

Τυλιζαν τῆς θλίψης τὰ φάδια...
Ἄναιρό μου φτωχό, ἡ καρδιά
π' εἶχες τόσο γεμίσει εἶν' ἄ-
(δεῖα...

Στὴν αἰώνια ἐρημιὰ συντροφιά
δὲν σοῦ ὄδωκα δάκρυ οὔτε ἓνα...
Γκρίζο καὶ γύρω ἡ συννεφιά...
κλαίει ἡ φύση, ἡ ἀδελφὴ μου,
(γιὰ σένα...

Ἡ ὕλη σοῦ δίδει ὅ,τι ἄυλο ἔχει
Μὲ δάκρυα πάλι τὸν τάφο σου
(βρέχει...

ΘΕΟΔΟΣΙΑ ΚΟΤΣΥΦΑΚΗ
Ἡ' Πρακτικοῦ

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΣΗΤΕΙΑΣ

Μὲ εὐχαρίστηση δημοσιεύομε πίνακα
ἐπιτυχόντων τοῦ Γυμνασίου Σητείας
κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος εἰς τὰς διαφό-
ρους Σχολάς. Παρακαλοῦμε νὰ μᾶς
γράφουν καὶ τὰ ἄλλα Γυμνάσια τοὺς ἐ-
πιτυχόντας των.

Περράκης Πλάτων Νομική, Λεβαν-
τάκης Ἐμμ. Νομική, Ὁρφανοδάκης
Γεώργ. Ἄνωτ. Ἐμπορικὴ, Τερεβιλάκης
Νικ. Ἄνωτ. Ἐμπορικὴ, Καραβιλάκης
Στ. Ἄνωτ. Ἐμπορικὴ, Πετρογιαννάς
κῆς Νικ. Ἄνωτ. Ἐμπορικὴ, Κουσαν-
τωνάκης Ἐμμ. Νομικὴ Φιλοσοφ., Κυ-
λιτσάκη Δέσποινα Οἰκοκυρικὴ, Πολυχρο-
νίδης Νικολ. Πάντειος, Περράκης
Γεώργ. Πάντειος, Θαλασσιγὸς Γεώργ.
Διδασ. Ἡρακλεῖου, Οἰκονομῆκης Ἰω-
σήφ Διδασ. Ἡρακλεῖου, Ἀδαμάκη
Εὐλαμπία Διδασ. Ἡρακλεῖου, Λυκά-
κης Ἐμμαν. Διδασ. Ρόδου, Ἀϊλαμάδην
Νίκη Διδασ. Ρόδου, Βιοσιδάκη Μα-
ρίκα Διδασ. Ρόδου.

Τοὺς συγχαίρομεν ὀλοψύχως εὐχόμε-
νοι κάθε πρόδοτο

ΤΟ ΝΟΗΜΑ ΤΗΣ 25ΗΣ ΜΑΡΤΙΟΥ

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἱστορία εἶναι ἡ μεγάλη Ἱστορία τῶν θριάμβων. Εἶναι ἡ Ἱστορία τῆς ὠραίας τέρρας πατρίδος ποῦ σήμερα θά πέση καὶ αὔριο θ' ἀνάστηθῃ—μὲ πτώσιν καὶ ἀνάστασιν πάντοτε ἔνδοξον. Ὁ παλαιὸς χρησμός τῆς Ἰουθίας διὰ τοὺς Ἀθηναίους «Πέφει στὸ νερὸ ὁ ἄσκος ἀλλὰ ὁ Θεὸς δὲν θά τὸν ἀφήσῃ νὰ βουλιάξῃ», ἰσχύει δι' ὀλόκληρον τὸ ἑλληνικὸν γένος. Θιριφθῆ πολλὰς φορὰς εἰς τὴν θάλασσαν τὸ Ἔθνος αὐτὸ μὲ τὴν μεγάλην μοῖραν, ὅμως ποτὲ δὲν θά βυθισθῇ. Πάντοτε στηρίζει τὴν Ἑλλάδα ἡ ἔνδοξος ἀφετηρία τῆς μεγάλης ἰδέας τῆς. Ἐνῶ εἰς ἄλλα μέρη θά συναντήσωμεν τὸν Δεσπότην νὰ κυβερνᾷ αὐθαίρετως τοὺς ἀνθρώπους, εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅμως ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα θά συναντήσωμεν τὴν ἐλευθερίαν. Πάντα ἡ ὀλιγάριθμος φυλὴ τῶν Ἑλλήνων, θά μάχεται ἐναντίον τῆς Ἀσίας, τῶν Περσῶν, τοῦ Ἰσλάμ, τῶν Βουλγάρων, τῶν Σλάβων, τῶν Ἰταλῶν, τῶν Γερμανῶν, τῶν Ἀγγλῶν. Πάντα αἱ ὀλίγοι Εὐμενίδες θεότητες τοῦ φωτός καὶ τοῦ καλοῦ θά πολεμοῦν κατὰ τῶν Ἐρινύων τῶν θεότητων τοῦ σκοτεινοῦ καὶ τοῦ κακοῦ καὶ θά νικοῦν. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν Μήδων ἡ Ἑλλὰς ἐδοκίμασε πολλοὺς κινδύνους καταστροφῆς, ἀλλὰ ἐσώθη. Τὸ 1453 γίνεται ἡ ἀφαιρέσις τοῦ μακροῦ, περιπετειώδους καὶ ἐπιπόνου τοκετοῦ τοῦ 1821. Ὁ ἑλληνοἰταλικὸς πόλεμος ἔχει φορτώσει μὲ δάφνες τὰ ἑλληνικὰ ὄπλα. Μία φύχτις Ἑλλήνων εἶχε συντρίψει τὸ σιδερόφρακτο δικτάτορα τῆς Ρώμης, τὴν Ἰταλία του, καὶ τοὺς Ἰταλοὺς του.

Ἡ Ἐπανάστασις τοῦ 1821 εἶναι ἓνα ὑπερόκοσμο θαῦμα. Μὲ τὸ θαῦμα αὐτὸ ἔχει καὶ τὴν ἐξήγησί του. Δὲν ἦλθε τὸ ἀποτέλεσμα μὲ τὴ δύναμι τῆς ὀλικῆς ἰσχύος. Ἦλθε μὲ τὴν προστασία τοῦ Θεοῦ καὶ μὲ τὴν δύναμι τῆς ἀγάπης, ποῦ βαθεῖα μέσα στὴ ψυχὴ του νοιώθε ὁ Ἕλληνας γιὰ τὴν Ἑλλάδα. Καὶ ἕλα ἄλλωστε τὰ μεγάλα ἀποτελέσματα ποῦ προέκυψαν ἀπὸ τοὺς ἀγῶνας τοῦ ἑλληνισμοῦ, στὴν ἴδια αἰτία ὀφείλονται, καὶ ἀπὸ τὴν ἴδια πηγὴν ξεπήδησαν. Τὴν πατρίδα του ὁ Ἕλληνας τὴν ἀγάπησε βαθύτερα καὶ ἀπὸ τὸν ἑαυτὸν του, τὴν ἔκαμε θεά του, τὴν τοποθέτησε στὰ ἅγια καὶ ἱερά του. Καὶ ἔτσι μόνον μπόρεσε ἡ Ἑλλάδα νὰ ζήσῃ καὶ νὰ δοξασθῇ. Καὶ ἔτσι ἀπεδείχθη διὰ μὰ φορὰ ἀκόμη ὅτι ἡ νικηφόρος αὐτὴ ἐπανάστασις ἦτο εἰς τὴν πραγματικότητά ἡ ἀναγέννησις τοῦ αἰωνίου φοίνικος τῆς Ἑλληνικῆς γῆς.

ΜΑΡΙΝΑ ΛΑΤΙΝΑΚΗ
Ζ' Γ. Θ. Η.

ΠΩΣ ΚΑΘΙΕΡΩΘΗ Η 25^Η ΜΑΡΤΙΟΥ ΩΣ ΗΜΕΡΑ ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΟΡΤΗΣ

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ

Ἡ 25ῆ Μαρτίου ἀποτελεῖ ἓνα σύμβολο τὸ ὅποτον δὲν σιγήει μόνον εἰς τοὺς Ἕλληνας. Ἀνῆκειεῖς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, εἶναι ὁ μέγας σταθμὸς τῶν λαῶν ἐκείνων οἱ ὅποιοι πιστεύουσιν ὅτι ἡ ζωὴ παίρνει ἀξία διὰν εἶναι ἐλεύθερη. Διότι ἡ 25ῆ Μαρτίου εἶναι ἡ ἀποκορύφωσις τοῦ ἀνθρωπίνου πατριωτισμοῦ, τῆς ἀνθρωπίνης ἀρετῆς.

Ἡ 25ῆ Μαρτίου δὲν καθιερώθη ἐξ ἀρχῆς ὡς ἡμέρα ἐθνικῆς ἐορτῆς. Καὶ ἀρχὰς εἶχεν ὀρισθῆ ὡς Ἔθνη ἡ ἐορτὴ ἡ 1ῆ Ἰανουαρίου, σύμφωνα μὲ ἀπόφασιν τῆς Ἀ' ἐθνικῆς Συνελεύσεως τῆς Ἐπιδαύρου. Ὑστερὰ ἀπὸ 17 ἔτη, τὸ 1838 καθιερώθη ἡ 25ῆ Μαρτίου ὡς ἐθνικὴ ἐορτὴ.

Ὅταν ὁ Ἰωάννης Κωλέττης ἦταν ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν κατήρησε ἓνα διάταγμα διὰ τοῦ ὁποίου καθορίζοντο αἱ ἡμέραι τῶν ἐθνικῶν ἐπετείων. Δὲν ἐπρόλαβε ὅμως νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ σχέδιον του, διότι ἐν τῷ μεταξῷ ὁ Κωλέττης ἔπαυσε νὰ εἶναι ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἀπεστάλη πρέσβυς εἰς τὸ Παρίσι. Διὰ τοῦτο τὸ 1837 ἐωρτάσθη ἡ 25ῆ Μαρτίου μόνον ὡς Θρησκευτικὴ Θεομητορικὴ ἐορτὴ, ὡς ἐορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

Ὁ Βασιλεὺς Ὅθων ὑπέγραψε στὶς 15 Μαρτίου 1838 τὸ Βασιλικὸν Διάταγμα διὰ τοῦ ὁποίου ὀρίσθη ὅτι «ἡμέρα τῆς 25ῆς Μαρτίου λαμπρὰν καθ' ἑαυτὴν διὰ τὴν ἐορτὴν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, εἶναι ἐπίσης λαμπρὰ καὶ διὰ τὴν ἔκτασιν τοῦ ἱεροῦ Ἀγῶνος καὶ καθιεροῦται εἰς τὸ διηλεκτὸν ὡς ἡμέρα τῆς ἐθνικῆς ἐορτῆς». Διασώζεται μάλιστα καὶ ἡ περιγραφή τοῦ πρώτου ἐορτασμοῦ τῆς 25ῆς Μαρτίου εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἀπὸ τὴν ἀυγὴν ἐξεχύθη ἐν ὁ κόσμος γεμάτος χαρὰν καὶ συγκίνησιν εἰς τοὺς κεντρικοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν ἀπὸ τοὺς ὁποίους θά διήρχετο ἡ βασιλικὴ πομπή. Ὅταν τὸ βασιλικὸν ἄρμα κατηρθύνετο εἰς τὴν Μητρόπολιν ποῦ ἦταν τὸ χροῖμα ἐκεῖνα ὅχι ὁ σημερινὸς Ναὸς τῆς Εὐαγγελιστρίας, ἀλλὰ ὁ Ναὸς τῆς Ἁγίας Εἰρήνης, ὁ λαὸς ἐζητωκραύγαζε ὑπὲρ τῶν Βαλέων καὶ τῶν ἀγωνιστῶν τοῦ 1821. Ὁ Ὅθων καὶ ἡ Ἀμαλία ἔφερον ὀλοχρύσους στολὰς. Εἰς τὴν Μητρόπολιν ἐτελέσθη δοξολογία παρουσία πολλῶν ἐπιζώντων ἀγωνιστῶν τοῦ 1821. Ἡ συκίνησις ἦταν γενική.

Ὑστερὰ ἀπὸ τὴν δοξολογίαν οἱ Βασιλεῖς μετέβησαν εἰς τὰ Ἀνάκτορα. Εἰς τὴν πλατεῖαν ὁ Δῆμος εἶχε κατασκευάσει μίαν μεγαλοπρεπεστέτην ἀψίδα θριάμβου. Γύρω ἀπὸ τὴν ἀψίδα ἄρχισε τὸ ἀθάνατον ἑλληνικὸ γλεντι μὲ τὰ τραγῦδια τῆς θρυλικῆς κλεφτουρίας καὶ τοὺς λεβέντικους χορούς. Τότε μάλιστα συιέβη καὶ ἡ ἀκόλουθη σκηνή. Ἐνῶ μίς ὁμάς παλληκαριῶν

ΕΠΙ ΤΗ ΕΠΕΤΕΙΩ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ ΤΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Εις τὸς 23 Αὐγούστου τοῦ ἔτους 1864 ἐγεννήθη εἰς μίαν πτωχικὴν γεωργικὴν οἰκίαν τοῦ χωρίου Μουρνιῶν τῶν Χανίων, μία μεγάλη φυσιογνωμία. Ὁ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ!!! Τὸ ὄνομά του ἐνράφη μὲ χρυσὰ γράμματα εἰς τὰς σελίδας τῆς νεωτέρας ἱστορίας. Προκαλεῖ μεγάλη συγκίνησιν εἰς τὴν καρδίαν κάθε Ἑλληνοῦ καὶ ἰδιαιτέρως Κρητικοῦ. Νὰ γιὰ τί! Ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος ὑπῆρξεν ὁ γίγας τῆς πολιτικῆς. Καί' ἀρχῆς ἐσπούδασε νομικὰ καὶ ἔγινε ἐξαιρετικὸς δικηγόρος, ὠνομάσθη δὲ διδάκτωρ τοῦ δικαίου.

Μὲ τὸν καιρὸν κατάρθωσε ν' ἀποκρίσῃ μὲγάλο κῶρος. Ὡς πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος κατάρθωσε νὰ δημιουργήσῃ ἰσχυρὰς πολεμικὰς δυνάμεις. Κατὰ τὴν διακυβερνήσιν του ἡ Ἑλλάς εἶδεν ἡμέρας ἀκμῆς καὶ δόξης. Ἡ ἀνασυγκρότησις τοῦ κράτους ἐπροχώρησε μὲ τάχιστον ρυθμὸν. Ἐκεῖνος εἶναι πρὸ εἰς διάστημα τριῶν μόνον ἐτῶν, ἔκαμεν τὴν Ἑλλάδα, Ἑλλάδα δύο ἡτῆρων καὶ πέντε θαλασσῶν, ἐπεκτείνοντας τὰ ὅριά της εἰς ἀπόστασιν βολῆς ἀπὸ τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ μέχρι τῆς Σμύρνης. Μετὰ τὴν ὑπογραφήν τῆς συνθήκης τῶν Σεβρῶν ὁ μέγας οὗτος πολιτικὸς ὑπέστη δολοφονικὴν ἀπόπειραν εἰς Παρισίους. Ἀντιπροσώπευσεν τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν διάσκεψιν τῆς Λωζάνης. Ἐπιστρέφοντας εἰς τὰς Ἀθήνας ὑπέστη καὶ δευτέραν δολοφονικὴν ἀπόπειραν διασωθεὶς καὶ πάλιν. Μετὰ δὲ τὴν ἀποτυχίαν τοῦ κινήματος τῆς 1ης Μαρτίου τοῦ 1935 κατέφυγεν εἰς Παρισίους, ὅπου καὶ ἀπέθανεν τὴν 20ὴν Μαρτίου 1936.

Ἀπέθανεν ὁ μέγας οὗτος πολιτικὸς, τοῦ ὁποῦ ἡ δόξα ἔφθασε στὰ ἐπουράνια. Ἀπέθα

ἐπρόκειτο ν' ὀρχίσῃ τὸν χορὸν, ξεπετόχθηκε ἀπὸ τὸ πλῆθος μία λεβεντογερόντισσα κι' ἐφώναξε σιὰ παλληκάρια, «Κάμετε τόπο λεβέντες, Ἐμένα εἶναι γραφτὸ ν' ἀνοίξω τὸ χορὸ. Γιατί σέ τοῦτο δά τὸ χῶμα ἔδωκα γιὰ τὴν μάνα Ἑλλάδα τὸς δύο ἀδελφούς μου καὶ τὸ μονάκριβο γιὸ μου». Κι' ἔδωσέ τὸ χέρι, ἀνοίγοντας τὸ χορὸ, ἐνώ τὰ μάτια της εἶχαν γίνει πηγὲς δακρύων. ...

Ἦσαν μάνη τῶν ἡρώων Λέκκις, πρὸ ἐπότισαν μὲ τὸ αἷμα τῶν τὸ ἀειθαλὲς δένδρον τῆς ἐλευθερίας. Ἀλήθεια θιαν ἡ Ἑλλάδα μας ἔχει τέτοιες μινάδες πού γεννοῦν τέτοιους ἡρώες δὲν μπορεῖ παρά νὰ εἶναι καὶ νὰ μένῃ ἀθάνατος.

ΕΜΜ. Γ. ΠΥΡΟΒΟΛΑΚΙΣ
ΣΤ' Κοινωτικῆς Γυμν. Κανδάνου

κεν ὁ Κρητικὸς ὀλυμπιονίκης, ὁ ἀδάμαστος καὶ ἀήγητος δισκοβόλος τῶν Ἑλληνικῶν Ἰδανιῶν.

Ἄλλὰ πῶς εἶναι δυνατόν νὰ οβυοθῆ ἡ ὑπέρλαμπρος αὐτὴ διάσεια ἢ ἀποτελέσασα τὸν ὑψηλότερον πολιτικὸν φάρον τῆς ἀνθρωπότητος; Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ οβυοθῆ τὸ φωτεινότερον ἄστρον σιὸ παγκόσμιον πολιτικὸν στερέωμα; Πῶς εἶναι δυνατόν τὸ πλῆθος τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ τοῦ ὁποῦ ὑπῆρξεν φωτεινὸς ὁδηγὸς καὶ ἔνδοξος εὐεργέτης, νὰ πεισθῆ ὅτι ἀπέθανε; Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ σιωπήσῃ τὸ στόμα τὸ ὁποῖον μετέβαλλεν εἰς ἀρμονίαν τοὺς ἤχους τῶν λόγων του, διδάσκοντας, ἐνθουσιάζοντας καὶ ὀδηγώντας τὰς ψυχὰς τῶν Ἑλλήνων;

Διερωτᾶται καὶ ἀπορεῖ καὶ ἀμφιβάλλει πρὸ τοῦ φοβεροῦ μυστηρίου μία φυλὴ τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν ὀδηγός, ἕνα ἔθνος τοῦ ὁποῦ ἐπραγματώπησε τὰ μεγάλα τοῦ ὄνειρα, ἕνα κράτος τὸ ὁποῖον ἀνέστησεν ἐπὶ ἐρείπιων, ἕνας λαὸς τὸν ὁποῖον ὠθησεν εἰς τὴν λεωφόρον τῆς τιμῆς, τῆς ἐλευθερίας, τῆς εὐημερίας καὶ τῆς προόδου. Ἄλλὰ ὄχι δὲν ἀπέθανε, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀποθάνῃ ὁ Μέγας ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Γιατί ποῖος θὰ ἐξαπολυθῆ νὰ ὀδηγῇ τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸν δρόμον τῆς ἀρετῆς, τῆς εὐτυχίας, τῆς δόξης, τῆς νίκης;

Ποῖος θὰ μᾶς ἀναστήσῃ ξανά τὴν πίστιν πρὸς τὰ ὑψηλὰ ἰδεώδη καὶ ποῖος θὰ μᾶς χαράξῃ τὴν γραμμὴν τῆς ἀναδημιουργίας; Ποῖος θὰ φρουρήσῃ ξανά τὰ σύνορα τῆς γλυκειᾶς μας πατρίδος, τὰ ὁποῖα ἐπεξέτεινεν εἰς μεγίστην κλίμακα; Ποῖος θὰ δώσῃ δύναμιν εἰς τὰς ψυχὰς μας καὶ ποῖος θὰ δώσῃ τὸν ὀπλισμὸν τῆς τόλμης, τῆς φιλοπατρίας, τῆς ἀποφασιστικότητος;

ΖΩΓΡΑΦΑΚΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ

Γυμνάσιον Ἁγίου Νικολάου

ΑΠΟ ΤΗ ΣΚΟΠΙΑ ΤΟΥ ΘΡΑΝΙΟΥ

ΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

—Αυτά είναι τὰ ἔργα τῆς παλαιολιθικῆς ἐποχῆς, μετὰ τὰ ὁποῖα καλλιτεροῦσαν οἱ προπάτορές μας τὴν ἀγαθὴν γῆν καὶ μετὰ αὐτὰ ἐπίσης ἄλθαν τὸ σιτάρι, τὸ ὁποῖον ἔβγαζαν ὕστερα ἀπὸ τόσους κόπους, ἀλλὰ πάντως λιγότερους ἀπὸ ὅσους ἐχρειάζετο ὁ ἄνθρωπος στὴν πρώτη περίοδο, τὴν θηρευτικὴ ἢ ἀλιευτικὴ καὶ τὴ δευτέρη, τὴν ποιμενικὴ ἢ νομαδική. Τέλος ὁ κημέμενος ὁ ἄνθρωπος χαιρόταν τὸ εὐλογημένο ψωμί, τὸ ὁποῖον βέβαια δὲν ἦταν σὰν τὸ σημερινὸ ἀλλὰ σκληρὸ καὶ ἄνοστο. Τὶ σημαίνει ὅμως; Μετὰ αὐτὸ κατώρθωσε νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὸ αἶσθημα τῆς πείνας, πού δάμασε πιά γευματίζοντας ὀρισμένες ὥρες καὶ ἀφιερώνοντας τὶς ἄλλες σὲ πνευματικώτερες ἀπολαύσεις.

Ἄλλὰ ποῖος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος μᾶς ἐξέθετε αὐτές τὶς ὁμορφες σκέψεις, γιὰ τὴ ζωὴ τοῦ πρωτόγονου ἀνθρώπου καὶ μᾶς παρουσίαζε σὰν σὲ κινηματογράφο τὶς εἰκόνες τοῦ παρελθόντος, τότε πού οἱ πρόγονοί μας γιὰ πρώτη φορὰ ἀδύνατοι καὶ ξένοι βρισκόνταν στὴ γῆ γιὰ νὰ ζήσουν καὶ νὰ διατηρήσουν τὸ βασίλειο τῆς φύσεως; Ἡ ὀθόνη τοῦ παρελθόντος ξετυλιγόταν μπροστὰ στὰ μάτια μας. Ὁθόνη φανταχτερὴ ὅσον κι' ἂν ἦταν τραχεῖα καὶ γεμάτη κόπο καὶ μόχθο.

Εἶναι ὁ καθηγητὴς τῆς Ἱστορίας, ὁ ὁποῖος μᾶς μιλοῦσε σήμερα γιὰ τὴν παλαιολιθικὴ ἐποχὴ ὄχι μόνο μετὰ λόγια ἀλλὰ καὶ μετὰ εἰκόνες. Μᾶς ἔδειχνε καὶ μᾶς ἔλεγε. Καὶ ἔτσι ἐμεῖς νοερὰ μεταφερόμαστε στὴν παλαιὰ ἐποχὴ, διαβαίναμε χρόνια καὶ χρόνια γιὰ νὰ πλησιάσωμε τοὺς πρωτόγονους προγόνους μας καὶ νὰ γνωρίσωμε τὴ ζωὴ τους. Ἦσαν τόσο παραξένοι οἱ παλιοὶ αὐτοὶ γεννητοροί μας. Σὰν νὰ προήρχοντο ἀπὸ κανένα παρθένο δάσος. Καὶ εἶχαν μιὰ θωριά! Κρατοῦσαν στὰ χέρια τους πέτρες μυτερές, φοροῦσαν δέρματα, εἶχαν μεγάλα ἀχτένιστα μαλλιά καὶ χοροπητοῦσαν γύρω στὴ φωτιά, ἐνῶ ἄλλοι τρέχαν νὰ κυνηγήσουν κανένα ἐλάφι ἢ ἄλλοι ἀγρίμι. Οἱ γυναῖκες δούλευαν ἀδιάκοπα. Ἐπρεπε νὰ ψήσουν, ὅτι οἱ ἄνδρες μετὰ τόσο κόπο εὐρισκαν. Ἐπρεπε νὰ ἀναθρέψουν τὰ μικρά. Τὶ κόπος, Θεέ μου. Γύρω τὰ σπίτια τους ὄχι βέβαια κτίρια ἀλλὰ διάφοροι κορμοὶ δέντρων καὶ πλὴν ἀπεράντα δάση καὶ ἀκαλλιέργητες ἐκτάσεις.

Κάθε τόσο ξεπρόβαλλε καὶ κανένας κυνηγός. Στὸ κοντινὸ ποτάμι κάποιος ψαρεύει. Ἐπιασε ἕνα μεγάλο ψάρι καὶ γρήγορα τὸ φέρνει στὴ φωτιά, ἐνῶ ἡ οἰκογένειά του ἐτοιμάζεται νὰ δειπνήσῃ πλουσιώτατα. Θᾶχη μαζί μετὰ τὸ ψωμί καὶ τὸ προσφάγιο, τὸ ὄψον, τὸ ὀψάριον. Πόσο ὅμως ἀπλὴ ἦταν ἡ ζωὴ τότε. Λίγο κρέας, λίγο κυνήγι, λίγο ταξίδι, λίγο...

Καὶ σκεφτόμαστε καθὼς βλέπομε τὰ παιδιά νὰ

ΟΤΑΝ ΚΤΥΠΑΕΙ ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ

ΜΑΘΗΤΙΚΟ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

Ἄν καὶ εἶναι ἡ λατρεία μου τὰ μαθητικά θρανία, ἐν τούτοις κάθε ὥρα μετὰ φόβο καὶ ἀγωνία ζῶ μέσα στὴν τάξη.

Μόλις κτυπήσῃ ὁ καθηγητὴς τὸν κατάλογό του, τρέμω, μήπως πρῶτο-πρῶτο φωνάξῃ τὸ ὄνομά μου γιὰ νὰ πῶ μάθημα!

Εἴτε διάβασα, εἴτε ὄχι, νοιώθω πάντοτε ἕνα μεγάλο τραῦμα. Τὴ καρδιοχτύπι τὸ δικό μου δὲν φαντάζομαι νὰ τὸ ἔχη κανεὶς

Καὶ δι' αὐτό, πρὶν ἀρχίσει κἂν τὸ μάθημα ἀκόμα, περιμένω μετὰ μεγάλη μου λαχτάρα νὰ χτυπήσῃ τὸ κουδούνι! Ἄ, τὴ μεγάλη ἀνακούφισιν μου φέρνει τὸ διάλειμμα!

Ἀπὸ τὴν μιὰ στιγμὴ στὴν ἄλλη μοῦ σβήνει ὅλες μου τὶς σκοτούρες καὶ μοῦ γίνεται πηγὴ χαρῆς. Ἄλλὰ καὶ γιὰ ὅλους τοὺς μαθητὰς εἶναι σάντις σωτηρίας καὶ ἀφορμὴ... φασαρίας τὸ διάλειμμα.

Τὶ ξεφωνητά, τὶ γέλοια, τὶ τραγέματα!

Στὸ διάλειμμα θριαμβεῖ πάντα κάθε ζωηρὸς μαθητὴς καὶ νομίζει, ὅτι τὴν ὥρα ἐκείνη κουνιέται ἀπ' τὰ θεμέλια τὸ κτίριο τοῦ σχολείου! Ἄλλοι παίζουν κρυφτούλι, ἄλλοι κυνηγητό, ἄλλοι προσπαθοῦν νὰ σκαρῶσουν κανένα ἀστεῖο σὲ κάποιον συμμαθητὴ τους, ἄλλοι περνοῦν τὸν χρόνον τοῦ διαλείματος συζητώντας κι' ἄλλοι πέφτοντας μέσα στὰ ὄλα σπάζουν τὰ μοῦτρα τους! Ὑπάρχουν ὅμως κι' ἐκεῖνοι, πού δὲν κάνουν οὔτε βῆμα ἀπ' τὴν τάξιν ἀλλὰ μένου καρφωμένοι στὸ θρανίο. Δὲν πηγαίνουν στὸ προαύλιο. Προφασίζονται ὅτι κρυώνουν, ἐνῶ ὅσοι παίζουν ἔξω ἔχουν ἀνάψει ἀπὸ τὴν ζέστη, πού δημιουργεῖ τὸ τρέξιμο. Μὰ ἂν ὁ καθένας τὸ διάλειμμα τὸ περνᾷ ὅπως θέλει. Πρέπει νὰ σᾶς πῶ ἀκόμη, ὅτι μερικοὶ τὸ διαθέτουν γιὰ μελέτη, τότε δηλαδὴ διαβάζουν τὸ μάθημά τους, ἀντιγράφουν τὶς ἀσκήσεις καὶ μεταφράζουν τὰ Ἀρχαῖα, πού ἔχουν τὴν ἐπομένη ὥρα. Μὰ τὸ κουδούνι χτυπᾷ καὶ τοὺς κόβεται ἡ φόρα!

ΑΡΙΣΤΕΑ ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗ

Τάξ. Ε' Γυμν. Βάμου

κάνονται γύρω στὴ φωτιά καὶ νὰ τρῶνε καὶ νὰ σκιοτοῦν. Τότε δὲν διάβαζαν. Τὶ νὰ διαβάσουν; Μήπως εἶχε γραφτὴ καὶ τίποτε. Δασκάλα ἦταν ἡ μάνα φύσις. Γιὰ μιὰ στιγμὴ ἐνῶ ἐτοιμαζόμεθα νὰ ρωτήσω τὸν καθηγητὴ μου γιὰ τὴν δημοσίαν τῆς ζωῆς ἐκείνης, βοηθήκαμε στὴν αὐλή. Τὸ διάλειμμα μετὰ τὸ κουδούνι δὲν ἐπέτρεψε τὴν ἐρώτησι. Καὶ συλλογίζομαι. Πόση εὐκολὴ ἦταν ἡ ζωὴ μετὰ τὶς λίγες ἀνάγκες τῆς. Πόσο δύσκολη τὴν ἔκανε ὁ πολιτισμός.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΙΒΑΚΤΑΚΗΣ

Ε' Γ. Α. Ἡρακλείου

Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΚΑΣΤΕΛΜΙΟΥ ΠΕΔΙΑΔΟΣ

Τὴν μονότονον μελέτη τῶν διαγωνισμῶν διαδέχονται καὶ πάλι ὁ κλασσικὸς ἀθλητισμὸς καὶ αἱ ἀθλοπαιδία, ἀρχοῦνται καὶ αἱ προπονήσεις, εἰσινοῦν χάρις εἰς τὰς ἀόκνους προσπαθείας τῶν καθηγητῶν τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς κ. Χουρδάκη καὶ Κ. Μπία, καὶ χάρις εἰς τὴν ἀγάπην τῶν μαθητῶν πρὸς τὴν γυμναστικήν, τὸ ὄραιο τοῦτο μάθημα τὸ ὁποῖον ἐχάραξε ἢ κλασσικὴ ἀρχαιότης.

Οἱ μαθηταὶ καὶ αἱ μαθήτριαι τῶν γυμνασίου μας, χωρὶς νὰ παραμελοῦν τὰ μαθήματά τους, γυμνάζονται τακτικὰ καὶ ἐπίμονα. Μὲ τὴν βοήθειαν φιλοτίμων προσπαθειῶν ποῦ καταφαίνονται εἰς ὅλους ἐν γένει τοὺς μαθητάς, καταβάλλονται προσπάθειαι διὰ τὴν καλλιέργειαν ὅλων τῶν σπόρ, ἀπὸ τὸν πατροπαράδοτον κλασσικὸν ἀθλητισμὸν μέχρι τῆς ἀθλοπαιδείας.

Στὸν τομέα τοῦ κλασσικοῦ ἀθλητισμοῦ τὸ Γυμνάσιό μας ἔχει πολὺ καλοὺς ἀθλητάς καὶ ἀθλητριάς καὶ μάλιστα μὲ ἱκανοποιητικὰς ἐπιδόσεις.

Ἄλλὰ ὅχι μόνο εἰς τὸν κλασσικὸν ἀθλητισμὸν, ἀλλὰ καὶ εἰς ἀθλοπαιδιὰς τὸ Γυμνάσιό μας ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἀξιολόγους ἐπιτυχίας, κατέχον μίαν ἐπιζήλον θέσιν μεταξὺ ὅλων τῶν γυμνασίων τῆς Κρήτης. Κάθε τάξις ἔχει καὶ μία ομάδα μπάσκετ καὶ βόλεϋ μπόλ. Καὶ ἰδιαίτερος σποῦ μπάσκετ ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ καταπληκτικὰς ἐπιτυχίας προσόδου, διαθέτον ομάδες ἰσχυροτάτας μὲ ἰσχυροτάτην τὴν ομάδα τῆς (Η) ἀπαρτιζομένην ἀπὸ τοὺς ἱκανοὺς μπάσκετπολίτας Μπιτζαράκη, Ἑγουμενάκη, Δρακάκη, Ἐργαζάκη, Μαυραντωνάκη, Ἰκανὴ ν' ἀντιμετωπίσῃ νικηφόρα οἰανδήποτε ομάδα.

Συχνὰ τελοῦνται φιλικοὶ ἀγῶνες μεταξὺ τῶν τάξεων

Στὸ βόλεϋ μπόλ κάθε τάξις δύναται νὰ παρατάξῃ ἰσχυρὰν ομάδα. Ἐκάστη ομάδα ἔχει τὸν ἀρχηγόν της, καὶ τὸ βόλεϋ μπόλ εἶναι πολὺ προχωρημένο. Καὶ τὸ μῆμα τῶν ἠθλέων εἶναι πολὺ προχωρημένο, τόσο εἰς τὸ βόλεϋ ὅσον καὶ εἰς τὸ μπάσκετ. Ἔχουν ὁργανώσει ἰσχυρὰς ομάδας, ἐκάστη τάξις ἔχει τὴν δικήν της μὲ τὸν ἀρχηγόν της. Πολὺ προχωρημένη εἶναι ἡ δμάς τῆς (Η) ἀπαρτιζομένη ἀπὸ τὰς ἱκανὰς μπάσκετπολιστριάς Δαβάκη, Χρονάκη, Μπιτζαράκη, Οἰκονομάκη, Καριωτιάκη, Καινουργιάκη, Παγουριάκη.

Ἐπίσης ἰσάξια τῆς (Η) εἶναι καὶ ἡ τῆς (Ζ) ἀποτελουμένη ἀπὸ τὴν Χουρδάκη, Παπαδογιωργάκη, Βδάκη, Καμπάνη, Ταμιωλάκη, Δηλαβεράκη, Παπαδάκη.

Ὁ ἀθλητισμὸς ἐν γένει ἔχει πολὺ ἀναπτυχθῆ εἰς τὸ γυμνάσιό μας καὶ ἐλπίζομε ὅτι μὲ ὀλίγας ἀκόμα προσπαθείας θὰ κατορθώσῃ νὰ λάβῃ ἀθλοὺς παγκρητίους.

ΔΑΒΑΚΗ ΣΤΕΛΛΑ

Ἡ' Τάξ. Γυμν. Καστ. Πεδ.

ΤΑΞΙΔΕΥΟΝΤΑΣ ΑΠΟ ΣΑΝΤΟΡΙΝΗ ΕΙΣ ΚΡΗΤΗΝ

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΔΙΗΓΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΖΑΛΟΚΩΣΤΑ

Ὁ ἐκλεκτὸς διηγηματογράφος Χρῆστος Ζαλοκώστας μᾶς ἐκθέτει ἐδῶ κατὰ θαυμάσιον τρόπον τὴν περιγραφὴν ἑνὸς ταξιδίου, ὅχι συνηθισμένου, ἀλλὰ ἑνὸς ταξιδίου κατὰ τὸ ὁποῖον ἀντ' κρούζει ὁ ἄνθρωπος τὴν θάλασσα ἀπὸ τὴν κακὴ ὄψη, δηλαδὴ τὴν ἀντικρούζει ὁ ἄνθρωπος σὺν λυσσασμένο θερίῳ, ποῦ λαχταρᾷ νὰ τὸν καταβροχθίσῃ.

Ἡ θάλασσα εἶναι ὄραία, πλανεύτρα, γεμάτη μουστήριον καὶ ἀρμονία, ὅταν βέβαια εἶναι γαλήνια.

Μὰ ὅταν ὁ ἄγριος βορριάς φουσκῶνῃ τὰ νερά του καὶ κἀνὲν τὰ κύματά της νὰ βογγοῦν μανιασμένα, ἔ τότε εἶναι ἀποκρουστικὴ καὶ προκαλεῖ τὸν φόβον καὶ τρόμον. Τέτοια ἄγρια ἦτο ἡ θάλασσα, πάνω στὴν ὁποῖαν ἐχαροπάλευε τὸ καράβι μὲ τὸ πλήρωμά του, ὁπῶς μᾶς ἀναφέρει ὁ συγγραφέας.

Πυκνὸ σκοτάδι, ἄγριος βορριάς, βαραιοφουρτουνασμένη θάλασσα. Μέσα σ' αὐτὸ τὸ περιβάλλον βρέσκειται τὸ φτωχὸ καράβι. Σὺν καρυδότσουφλο τὸ ἀρπάζουν τὰ ἄγρια κύματα καὶ ὁ ἄνεμος τὸ στροβιλιζει.

Στιγμὲς ἀγωνίας καὶ τρόμον εἶναι αὐτές. Στιγμὲς ποῦ κἀνοῦν νὰ νομίζῃς ὅτι πλησιάζει τὸ χαροδρέπανο. Μὰ ὁ καλὸς ὁ καπετάνιος στὴν φουρτούνα φαίνεται, λέει ἡ φιλοσοφία τοῦ λαοῦ.

Τὸ ὑπηρετικὸ, τὸ ἑλληνικὸ πλήρωμα ἔξερε καλὰ τὴν δουλειά του.

Γιατὶ ἡ φύσις ἐγέννησε τὸν Ἕλληνα σπουδαῖο ναυτικὸ τὸν ἐγέννησε ψυχραῖμο καὶ ἀποφασιστικὸ. Ἡ μάννα τοῦ Ἕλληνος ὑπῆρξεν ἡ ρίζα, ἡ πηγὴ τῆς ναυτιλίας, γι' αὐτὸ ἐδίδαξε στὰ τέκνα της, ὅσα ἄκουσαν τὴν προσκλητικὴ φωνὴ τῆς θάλασσας, τὴν τέχνην καὶ τὸν τρόπον τῆς ναυτιλίας.

Ἔτσι τὸ πλοῖο χάρις στὴν ἐπιδειξιωσύνη, στὸ θάρρος καὶ στὴν ἐγκριωτικότητα τῶν ναυτῶν του, κατορθώσε νὰ διαβῇ σῶον καὶ ἀβλαβὲς τὴν μεγάλην τρικυμίαν καὶ νὰ εἰσέλθῃ γοργὸ καὶ πρόσχαρο στὸ λιμάνι τοῦ Ἡρακλείου.

Ἔτσι καὶ κάθε ἄνθρωπος μὲ ὑπομονή, θάρρος καὶ ἐνεργητικότητα κατορθώνει νὰ διαβῇ, ὅχι μόνο αὐτὲς τῆς τρικυμίας τῆς θαλάσσης, ἀλλὰ καὶ τῆς σκοτεινῆς φουρτοῦνης τῆς ζωῆς.

Κατόρθωσε λοιπὸν ὁ Ζαλοκώστας μὲ τῆς ζωηρῆς, ἀλλεπάλληλης καὶ ἐντυπωσιακῆς εἰκόνες του, μὲ τῆς ζωντανῆς περιγραφῆς του καὶ μὲ τὴν γεμάτη πνοὴ διήγησίν του νὰ μᾶς παραστήσῃ τὰ πράγματα ὀλοζώνταναν, νὰ μᾶς μεταφέρῃ στὴν ἀγωνιώδη, δύσκολη καὶ περιπετειώδη ἐκείνη νύχτα διὰ νὰ παρακολουθήσωμε ἐκ τοῦ πλησίον ὅλα τὰ γεγονότα καὶ τὴν ἐξέλιξιν τοῦ περιπετειώδους καὶ ἐπικινδύνου ταξιδίου.

ΓΕΩΡΓΙΑ Κ. ΣΑΒΒΑΚΗ

Τάξ. Ε' ν. τ. Γυμν. Καστ. Κισσ.

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΛΥΣΙΝ

Α) ΠΡΑΚΤΙΚΗΣ ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΗΣ

243) Μανάβης έπώλησεν πορτοκάλια εις 100 μανάβηδες εις τον πρώτον έδωσε τὰ μισά και μισό παραπάνω. Εις τον δεύτερον τὰ μισά και μισό παραπάνω από οσα του έμειναν από τον πρώτον. Αν τὸ έκανε αυτό σε όλους εις τον εκατοστόν δίδει τὰ μισά και μισό παραπάνω και τὰ έπώλησε όλα. Πόσα ειχε αρχικά;

Παπαδόκης Στυλ.
Ζβ Πρακτ.

244) Ένας μπακάλης αγόρασε πορτοκάλια προς 2 δραχμές την όκάν, έπώλησε κατόπιν τὰ μισά προς 2,50 δραχ. την όκάν και τὰ άλλα μισά προς 2,60 δραχ την όκάν. Έκέρδισε έν όλω 27,50 δραχ. Πόσες όκάδες αγόρασε κατ' αρχάς;

Χανιωτάκης Στυλ.
Η' Γ. Καστ. Πεδ.

245) Άνδρες γυναίκες 11 και τὰ κουλούργια 10, ό κάθε άνδρας παίρνει δύο, μισό κάθε γυναίκα. Πόσοι ήσαν οι άνδρες και πόσ-ι αι γυναίκες;

Νικ. Καλευράκης
Η' Γυμν. Καστ. Πεδ.

246) Τέσσαρες άνεψιοι διεμοίρασαν την κληρονομηθείσαν περιουσίαν των αναλόγως των ηλικιών των. Το άθροισμα των ηλικιών των ήτο 60 και έλαβον αντίστοιχως 8,007, 12,007, 15,000, 25,000. Νά εύρεθί ή ηλικία κάθε άνεψιού.

Γεντειάκης Βαρθής
Ζα Πρακτ.

247) Κατέθεσε τις τὰ 5/9 ενός κεφαλαίου προς 5 %. Επί 4 έτη και τὸ υπόλοιπον προς 4. 5 % κατά τον αυτών χρόνον και έλαβε συνολικώς 155,025 δραχ. τόκων. Ποιον ήτο τὸ κεφάλαιον.

248) Τρία γεγονότα λαμβάνουν χώραν περιοδικώς: τὸ πρώτον ανά 15 ήμέρας, τὸ δεύτερον ανά 22 και τὸ τρίτον ανά 36 ήμέρας. Έάν συμπέση νά λάβουν χώραν κατά κάποιαν Κυριακήν, μετά πόσας ήμέρας θά συμπέση νά λάβουν χώραν και τὰ τρία δια πρώ την φοράν και ήμέραν Κυριακήν.

Χειλαδάκης Κων)νος
Ηβ Πρακτ.

249) Οι δείκται ένός ώρολογίου δεικνύουν την 7ην ώραν. Εις ποίαν ώραν οι δύο δείκται θά συναντηθουν;

250) Ένας Άραβ πεθαίνοντας αφήνει δια διαθήκης την περιουσίαν του εις τους τρεις άνεψιούς του, υπό τον όρον ό μεγαλύτερος νά λάβη τὸ ήμισυ, ό δεύτερος τὸ τρίτον και ό τρίτος τὸ ένατον. Η περιουσία του Άραβος ήτο 17 καμήλες. Πώς έγινε ή μοιρασία;

Βαρδάκης Μανώλης
Η' Πρακτ.

Β) ΑΛΓΕΒΡΑΣ

251) Έάν τὸ ν είναι πολλαπλάσιον του 3 νά δειχθί ότι ή παράστασις $X^2 + (Pv_1 + Pv_2) X + r_1 r_2$, ένθα r_1, r_2

είναι αι ρίζαι της $X^2 + KX + λ + 1 = 0$ παραμένει πάντοτε τέλειον τετράγωνον άν τὸ $\phi(x) = (K-1)x^2 + λx + 1$ επαληθεύει την ταυτότητα $(\phi(x) = \phi^2 2x + 1)$.

252) Νά δειχθί ότι άν τὸ $\alpha - 1$ είναι πολλαπλάσιον του 3 ή παράστασις $\frac{\alpha^2 + \alpha}{2} - 1$ είναι διαιρετή δια 9.

Ριλιάκης Γεώργ
Ηβ Πρακτ.

253) Νά λυθί τὸ σύστημα:
 $X\sqrt{\chi} - \Psi\sqrt{\psi} = 19, (1)$

$\chi + \psi - 2(\sqrt{\psi} + \sqrt{\chi\psi} - \sqrt{\chi}) = 3 (2).$

Ροδανάκης Εδών.
Η' Γυμν. Σητείας

254) Αν εις τρίγωνον είναι $\alpha > \beta > \gamma$ και τὰ $\alpha, \beta, \gamma, \tau$, αποτελουں αριθμητικήν πρόδοον νά αποδειχθί ότι τὸ τρίγωνον είναι ορθογώνιον.

Νικ. Μαρτινάκης
Η' Γυμν. Βάμου

255) Αν X_1, X_2 είναι αι ρίζαι του τριωνόμου $\phi(x) \equiv (\lambda - 1)x^2 - 2\chi + \lambda - 2$ και $\chi_1 - \chi_2$ νά εύρεθουν όλαι αι τιμαί του λ αι πραγματικά δι' άς $0 < X_1 - X_1 X_2 + X_2^2 < 2$.

Νίκος Γαυαλής
Ηα Πρακτ.

256) Νά λυθί τὸ σύστημα: $(\chi + \psi)$
 $(\chi + \psi - \alpha) = 2\chi\psi + 2\chi + \psi, (1)$
 $(\psi + \omega)(\psi + \omega - \chi) = 2\psi\omega + \psi + 3\omega, (2)$
 $(\omega + \chi)(\omega + \chi - \psi) = 2\omega\chi + 3\omega + 2\chi (2).$

Παπαδομηνωλάκης Γεώργ.

257) Δίδεται ή εξίσωσις $\chi^2 + \lambda\chi + \mu$. ριζών r_1 και r_2 . Έστωσαν Ψ_1 και Ψ_2 αι τιμαί του κλάσματος $\Psi = \frac{\lambda\chi}{\chi + \mu}$,

όταν $\chi = r_1$ και $\chi = r_2$. Ιον Νά υπολογισθί συναρτήσει των λ και μ ή τιμή της παραστάσεως

$\frac{1}{\Psi_1} + \frac{1}{\Psi_2}$ 2) Νά δειχθί ότι δια

$\lambda > 2$ θά είναι $\left[\frac{1}{\Psi_1} + \frac{1}{\Psi_2} \right] < 1$.

Χειλαδάκης Κων)νος
Ζβ Πρακτ.

258) Αριθμητική και φθίνουσα γεωμετρική πρόδοος έχουν τον αυτών πρώτον όρον. Το άθροισμα των απείρων όρων της γεωμ. Ισοϋται προς τὸ άθροισμα των τιμών μ και ν τας οποί-ας πρέπει νά δώσωμεν εις αυτά ίνα αι εξισώσεις $(5\mu - 2)\chi^2 + (\mu - 8)\chi + 4 = 0$ και $(2\nu + 1)\chi^2 - 5\nu\chi + 20 = 0$. Έχουν τας αυτές ρίζας.

Νά εύρεθουν αι πρόδοοι άν γνωρί-

ζωμεν ότι ό όγος της γεωμ. Ισοϋται προς τον αντίστροφον του λόγου της αριθ. και ότι ό δεύτερος όρος της γεωμ. προόδοου Ισοϋται προς τὸ 1/3 του δευτέρου όρου της αριθμ. προόδοου.

Παπαμικράκης Γ.

259) Ποία σχέσις πρέπει και άρκεί νά συνδέη τους αριθ. α, β, γ ίνα ή εξίσωσις

$$X^3 = (\alpha + \beta + \gamma) X^2 + \frac{\alpha^2 + \beta^2 + \gamma^2}{2} X +$$

$$\frac{\alpha^3 + \beta^3 + \gamma^3}{3}$$

έχει ρίζας $r_1 = \alpha, r_2 = \beta, r_3 = \gamma$

Καστανάκης Δημ.
Η' Πρακτ.

Γ) ΓΕΩΜΕΤΡΙΑΣ

260) Δύο ευθ. τμήματα ΑΡΒ, ΓΡΔ ίσου μήκους λ, μεταβάλλονται εις τρόπον ώστε να τέμνονται κατά γωνίαν 60° και να είναι πάντοτε δια-ώνιος Ισοσκελεούς τραπέζιου. Νά σπουδασθουν αι μεταβολαι του άθροίσματος των μηκών και του άθροίσματος των έμβαδών των περιφερειών, αιτινες εγράφονται εις Ισοπλευρα τρίγωνα ΑΡΓ και ΒΡΔ. Ποιον τὸ ελάχιστον του δευτέρου άθροίσματος.

Νίκος Γαυαλής
Ηα Πρακτ.

261) Δύο τρίγωνα δύνανται νά έχωσι, χωρίς να είναι ίσα, τὰς τρεις γωνίας ίσας και δύο πλευράς ίσας ανά μίαν; (Θεωρ. του Scleron).

262) Επί των πλευρών δοθείσης γωνίας ΧΑΨ λαμβάνομεν δύο σημεία Β, και Γ άνισον απέχοντα από της κορυφής Α. Γράφομεν δύο περιφερείας έφαπτομένας άλλήλων εκ των οποίων ή μια είναι και έφαπτομένη της ΧΑ εις τὸ Β, ή δε άλλη έφαπτομένη εις τὸ Γ της ΨΑ. Νά εύρεθί ό γεωμετρικός τόπος του σημείου της έπαφής των δύο τούτων περιφερειών.

Ριλιάκης Γεώργ.
Ηβ Πρακτ.

263) Έάν αι πλευραι Β, ΒΓ, ΓΑ τριώνου ΑΒΓ αποτελουں αριθμητικήν πρόδοον. καθ' ήν τάξιν εγράφησαν νά αποδειχθί ότι τὸ άθροισμα των άποστάσεων τυχόντος σημείου της διχοτόμου ΑΔ από τας πλευράς του τριώνου είναι σταθερόν.

Λιαπάκης Άντώνιος
Ηα Πρακτ.

264) Νά κατασκευασθί τρίγωνον ΑΒΓ άν γνωρίζωμεν την θέσιν και τὸ μέγεθος της πλευράς α , την διαφοράν $\beta - \gamma = \lambda$ των δύο άλλων πλευρών και ότι ή κορυφή Α κείται επί της δοθείσης ευθείας ΧΨ.

Χειλαδάκης Γεώργ.

265) Έάν μία διατέμνουσα δύο πε-

ριφερειών Ο, Ο' όρίζει δύο χορδές αυτών ΑΒ, Α Β' ίσας αί δύο περιφέρειαι φα νονται υπό ίσας γωνίας έκ του σημείου τομής των έφαπτομένων εις τά Α και Β.

Κωνσταντίνης Δημ.
Η Πρακτ.

266 Η κοινή χορδή των περιφερειών που έχο ν ώς διαμέτρους τās διαγωνίους τραπεζίου διέρχεται διά του κοινού σημείου των παραλλήλων πλευρών αυτού.

Βαρθάκης Μανώλης
Η Πρακτ.

Δ) ΤΡΙΓΩΝΟΜΕΤΡΙΑ

267 Νά δειχθῆ ότι: $\eta\mu^2\chi \epsilon\phi\chi + \sigma\upsilon\nu^2\chi \cdot \sigma\phi\chi + 2\eta\mu\chi\sigma\upsilon\nu\chi = \epsilon\phi\chi + \sigma\phi\chi$.

Στράβουδάκης Β.σ.
Ζβ Πρακτ.

268 Νά δειχθῆ ότι: $\eta\mu\chi \cdot \sigma\phi\chi \cdot \eta\mu(90-\chi) + \sigma\upsilon\nu\chi \cdot \epsilon\phi\chi \cdot \sigma\upsilon\nu(90-\chi) = 1$.

Πιερριδάκης Έμμ.
Η Γυμν. Καστ. Πεδ.

269 Νά λυθῆ τὸ σύστημα. $\eta\mu\chi + \eta\mu\psi + \eta\mu\omega = \sqrt{3}(1)$, $\sigma\upsilon\nu\chi + \sigma\upsilon\nu\psi + \sigma\upsilon\nu\omega = 1$.

(2), $\sigma\upsilon\nu(\chi - \psi) + \sigma\upsilon\nu(\omega - \chi) + \sigma\upsilon\nu(\psi - \omega) = \frac{1}{2} \sigma\upsilon\nu(\chi - \psi + \omega)$ (3).

270 Έστωσαν τὰ τόξα α τὰ όποία όρίζονται όπό τήν ισότητα $\sigma\upsilon\nu^2\psi = \frac{\chi^2 - 5\chi - 2}{\chi^2 - 3\chi + 2}$ (1) 1ον. Διά ποίας τιμάς του χ έξίσωσις (1) δύναιται νά δώση τόξα α. 2ον. Έάν $\chi = -1$ νά όπολογισθοῦν εις μοίρας τὰ τόξα ψ. 3ον. Έάν θεωρήσωμεν τήν ισότητα (1) ώς έξίσωσιν του δευτέρου βαθμού ώς πρός λ, όπου ψ είναι μία παράμετρος νά εύρεθῆ διά ποίας τιμάς του ψ τὸ γινόμενον των ριζών Χ₁ και Χ₂ τῆς έξίσώσεως αυτής είναι ίσον μέ -2;

Χειλάδης Γεώργ.

271 Νά όρισθῆ ἡ τιμή τῆς έφαπτομένης του τόξου Χ, ίνα οί αριθμοί $\epsilon\phi(\chi + \alpha)$, $\epsilon\phi(\chi + \beta)$, $\epsilon\phi(\chi + \gamma)$ όποτελοῦν αριθμητικὴν πρόοδον. Ποίαν τιμὴν λαμβάνει τὸ τόξον γ, όταν αί έφαπτόμεναι των τόξων α, β, γ όποτελοῦν γεωμερικὴν πρόοδον.

Τζωντακίη Γεώργ.
Ηβ Πρακτ.

273 Νά δειχθῆ ἡ ταυτότης $\sigma\phi\alpha - \epsilon\phi\alpha = 2 \sigma\phi 2\alpha$ και τῆ βάσει αυτής νά όπολογισθῆ τὸ άθροισμα:

$$\Sigma = \epsilon\phi\alpha \dagger \frac{1}{2} \epsilon\phi \frac{\alpha}{2} \dagger \frac{1}{4} \epsilon\phi \frac{\alpha}{4} \dagger \dots \dagger \frac{1}{2^n} \epsilon\phi \frac{\alpha}{2^n}$$

Βαρθάκης Μανώλης
Η Πρακτ.

275 Νά λυθῆ ἡ έξίσωσις: $\epsilon\phi \alpha \dagger \beta \dagger \epsilon\phi(\alpha + \beta) = \epsilon\phi 2\alpha$

Δικκουλάκης Έμμ.
Η Πρακτ.

274 Νά δειχθῆ ότι:

$$\sigma\upsilon\nu^2\alpha \dagger \sigma\upsilon\nu^2 \left(\alpha \dagger \frac{\pi}{4} \right) \dagger \sigma\upsilon\nu^2 \left(\alpha \dagger \frac{\pi}{2} \right) \dagger \sigma\upsilon\nu^2 \left(\alpha \dagger \frac{3\pi}{4} \right) = \frac{3}{2}$$

Ραϊλάκης Γεώργ.
Η Πρακτ.

Ε) ΦΥΣΙΚΗΣ—ΧΗΜΕΙΑΣ

275 Δύο πρίσματα γνωστων γωνιών Α και Β είναι τοποθετημένα εις τρόπον ώστε τὸ δεύτερον δημιουργεί, αλλά κατά αντίστροφον διεύθυνσιν έκτροπήν ἢ όποία ίσοῦται μέ τὸ ἡμισυ τῆς έκτροπῆς του πρώτου. Εις έκαστων των πρισμάτων ἡ έσωτερικὴ άκτις διευθύνεται καθέτως πρός τὸ διχοτομοῦν επίπεδον τās δύο έδρας. Γνωρίζοντες τήν γωνίαν προσπτώσεως επί του πρώτου πρισματος. 2 ἡ γωνία θ τήν όποίαν όφείλουν νά σχηματίζουν ἡ έδρα έξόδου του πρώτου πρισματος μέ τήν έδρα προσπτώσεως (εισόδου) του δευτέρου.

276 Πόση είναι ἡ όσμωτικὴ πίεσις διαλύματος 2 % σταφυλοζαχαρου (C₆H₁₂O₆) άν τὸ ειδικόν βάρος του διαλύματος είναι 1,008.

Χριστουλάκη Ίωάν.
Ηβ Πρακτ.

277 Ποίος είναι ὁ όγκος εις λίτρα του αναγκαίου όντος άέρος διά τείλειαν καῦσιν του αὐθυλενίου τὸ όποίον δυνάμεθα νά λάβωμεν από 161gr άπολύτου οίονπνεύματος (πυκνότης ὁ ξυγόνου εις τὸν άέρα 21 %).

Χανιωτάκης Στυλ.
Η Γυμν. Καστ. Πεδ.

278 Έντὸς φιάλης υπάρχουν 120 gr* άσβεστίου. Ρίπτομεν έντὸς αυτής ύδωρ, τὸ δέ παραγόμενον ύδρογόνον διοχετευόμενον καταλλήλως επίδρα επί χλωριούχου σιδήρου, και παράγεται ύδροχλωρίον υπό κανονικὰς συνθήκας. Ποίος ὁ παραγόμενος όγκος του ύδροχλωρίου υπό πίεσιν 150 cmHg και θερμοκρασίας 27°C.

Χειλάδης Κωνσταντ.
Ηβ Πρακτ.

279 Όρισμένον βάρος κράματος χαλκού και άργύρου κατεργάζεται διά περισσείας πυκνού HNO₃. Τὸ προϊόν τῆς κατεργασίας έξατμιζόμενον μέχρι ξηροῦ παρέχει υπόλειμμα 13, 2gr*, τὸ όποίον διαλύομεν έντὸς 1 lit ύδατος, 20 cm³ έκ του προκύπτοντος διαλύματος κατεργάζονται μέ περισσείαν ύδροχλωρίου. όπότε λαμβάνεται άδιάλυτον υπόλειμμα 0,145gr*.

280 Νά εύρεθῆ τὸ βάρος του κράματος

και ἡ έκτοστιαία σύθεσις αυτού.

Παπαδομανωλάκης Γεώργ.

281 Από τήν βάσιν ένός πύργου έξακοντίζεται σωμα κατακορύφως πρός τὰ άνω Ταυτοχρόνως από τήν κορυφήν του Πύργου άφίεται νά πέσῃ έτερον σωμα τὸ όποιον εις τὸ τελευταίον δεπτερόλεπτον διανύει διάστημα ίσον πρός τὸ τέταρτον του ύψους του Πύργου. Αν ἡ διάρκεια τῆς κινήσεως του σώματος είναι τριπλασία του χρόνου πτώσεως του άλλου σώματος, νά εύρεθῆ τὸ ύψος εις τὸ όποίον έφθασε τὸ α' σωμα ώς και τὸ ύψος του Πύργου (g=10 m / sec²)

Βαρθάκης Μανώλης
Η Πρακτ.

TESTS

77) Είμαι τὸ Έυρώπησ κατάκοπος κι' άν μ' άφαιρέσης έν γραμμα, ένα πτηνὸ θερμοῦν χωρῶν προκύπτει έν τῷ άμα.

78) Είμαι μιὰ πόλις των Ίνδιων κι' άν τήν ουρά μου βγάλῃς έργαυνο καταστρεπτικὸ εύθύσ θά ξεπροβάλλῃ.

79) Είμαι χαρακτηριστικὸν ψυχῆσ κι' άν μ' αλλάξῃς ένα γραμμα πόλις σπουδαία έλληνικὴ προκύπτει έν τῷ άμα.

Πλευράκης Ίωάν.
Η Γ Καστ. Πεδ.

80) Τι είναι εκείνο που ένῶ τρέμει σέ κάθε φύσημα του άνέμου μπορεί έν τούτοις νά σηκώσῃ μεγάλα βάρη.

81) Ποια λέξις μικραίνει όταν τῆς προσθέσετε δύο συλλαβές.

82) Είμαι νῆσοσ του Αιγαίου άν μ' αλλάξοκεφαλίση; μιὰ εποχὴ του έτους θά άντικρούσης.

83) Ποια φροῦτα μᾶς προκαλοῦν φλυαρία.

Βεμβολάκη Μαρίας
Δα Γ.Θ.Χ.

84) Είμαι ένα πράγμα κι' όταν κυττάξῃς μέσα στο σπίτι θά με δῆσ, άν τὸν τόνον κατεβάσης στην Τουρκία θά με βοῆσ.

85) Είμαι πόλις τῆς Ελλάδοσ άν με παροξειτονίσης ένα κράτοσ τῆς Ευρώπησ παρευθύσ θά σχηματίσῃσ.

Γεντενάκης Βαρθά
Ζα Πρακτ.

86) Όσαν και μένα που πεινώ σὶν κόσμο δέν είν' άλλοσ, μᾶ σαν μου δώσετε νερὸ ξεψυχῶ εις τὸ λε-

πτό. Τι είναι;

Χαλκική - εβραϊκής Έμμ.
ΣΤ' Γυμν. Κανδάνου

87) Ένας πατέρας δίδει κάθε χρόνο στον υιόν του την ημέρα της γεννήσεώς του 10 δραχ. Μετά 19 έτη εύρισκει ο υιός ότι έχει λάβει 40 δραχ. Πώς συμβαίνει αυτό;

Πιτσιριδάκης Έμμ.
Η' Καστ. Πεδ.

88) Άδύνατον εις τόν Θεόν στους βασιλείς σπανίως τὸ δὲ ὑπόλοιπον ὁ λαὸς τὸ βλέπει αἰωνίως.

Ἀθανασάκη Μαρίνα
Ε' Γυμν. Παραρτ. Ἀρχανῶν

89) Ἄν γνωρίζεις ὅτι εἶναι $a=\beta$, $\beta=\gamma$ ... τότε ἀνάγνωσε τὴν φράσιν.

Ἐπιβίωσθε κληρονομίαν
υπεμνήστε

90) Ἀναγνώσατε ὀρθῶς τὴν φράσιν

Δίδει ὁ Θεὸς κόπων ἄνευ καὶ ἀγαθὸν ἐπιμελείας οὐδέν.

Βαρθάκης Μαν.
Η' Πρακτ.

91) Εἴμεθα πέντε ἀδελφάκια εἰς τὸν κόσμον ξακουστὰ καὶ ἂν σκοτώσουνε τὸ πρῶτον ἀπομένουνε ἑπτὰ.

92) Θὰ μὲ εὖρηξῃ κατὰ πρῶτον (στὸ ταμεῖο τῶν ἀσώτων) ἂν ἔξερξῃ νὰ προθέσῃ δισυλάβους τρεῖς προθέσεις.

93) Τὸ διπλάσιον ἑνὸς ἀριθμοῦ ἰσοῦται μὲ τὸ τριπλάσιον τοῦ ἀμέσως προηγουμένου του. Ποῖοι οἱ ἀριθμοί;

94) Ένας ἄνθρωπος λέγει εἰς τὸν υἱόν του νὰ πᾶν νὰ ἀγοράσῃ 40 ὀκάδες κρέας μὲ 40 δραχμὰς ἀλλὰ τὸ κρέας νὰ εἶναι τριῶν εἰδῶν 1ον) βοδινόν, 2ον) μοσχαρίσιον καὶ 3ον) ἀρνίσιον. Νὰ δίδῃ μιὰ δραχμὴ νὰ παίρῃ 4 ὀκάδες βοδινόν. Νὰ δίδῃ 2 δραχμὰς νὰ παίρῃ μιὰ ὀκά μοσχαρίσιον καὶ νὰ δίδῃ 4 δραχμὰς νὰ παίρῃ μιὰ ὀκά ἀρνίσιον. Νὰ εὐρεθῇ πόσον κρέας βοδινόν, πόσον μοσχαρίσιον καὶ πόσον ἀρνίσιον θὰ πᾶρῃ.

ΛΑΓΑΡΑΚΗΣ ΚΩΝΣΤΙΝΟΣ
Τάξ. ΣΤ' Γυμν. Βάμου

ΛΥΣΙΣ ΤΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ ΤΟΥ 6ου ΤΕΥΧΟΥΣ

177) Ὡστε συνητήθησαν τὴν 9 ὥρ. καὶ 20 λ. π. καὶ εἰς ἀπόστασιν 17 1/3 μίλια ἀπὸ τοῦ λιμένος τῆς Σούδας.

178) Ὁ α' τὴν γαμίζει εἰς 4 ὥρας, ὁ β' εἰς 6, καὶ ὁ γ' εἰς 12 ὥρας.

179) Συνητήθησαν 1 μ. μ. καὶ ΑΒ = 111 χιλιόμετρο.

180) Σὲ κάθε 2,4 λεπτά συναντᾶται μὲ τὸν β.

181) Εἰς 5 ὥρας καὶ 3 ὥρας καὶ 20 λεπτά.

182) Ἡ ἐξίσωσις τῆς ὁποίας αἱ ρίζαι εἶναι ἀντίστροφοι ἐκείνων τῆς προταθείσης εὐρίσκεται ἂν ὅπου χ θέσω

$$\frac{1}{\psi}. \text{ Αἱ ρίζαι δὲ τοῦ πολυωνύμου } \Phi(X) \text{ εἶναι } X_1 = -1/2, X_2 = -2, X_3 = 1, X_4 = 2/3, X_5 = 1/4$$

183) Διὰ νὰ ἔχω ρίζας α') ἴσας πρέπει $\lambda = \frac{6 + \sqrt{1002}}{46}$

β) ἀντιστρόφους πρέπει $\lambda = 1$ καὶ $\lambda = 2/3$ γ') ἐχούσας γινόμενον -1 πρέπει $\lambda = \frac{1 + \sqrt{13}}{6}$ καὶ δ') ἀντιθέτους πρέπει $\lambda = 1$.

184) Διὰ νὰ ἔχη ρίζας ἴσας πρέπει $\Delta = (\beta - 3\gamma)^2 - 4\beta\gamma = \beta^2 + 9\gamma^2 - 10\beta\gamma = 0$. Ἡ ὑπόρριζος ποσότης τῆς (2) εἶναι $\Delta' = (\beta - 5\gamma)^2 - 16\gamma^2 = \beta^2 + 9\gamma^2 - 10\beta\gamma$ καὶ ἐπειδὴ $\Delta = \Delta' = 0$ ἔπεται ὅτι καὶ ἡ (2) ἔχει ρίζας ἴσας.

185) Διὰ $\lambda = 5$ ἔχω $K = -5$ καὶ διὰ $\lambda = 0$ ἔχω $K = 0$.

185) Ἐκτελοῦμεν τὰς πράξεις εἰς τὸν ἀριθμητὴν καὶ παρανομαστὴν τοῦ κλάσματος καὶ ἀποδεικνύεται εὐκόλως.

187) Ἐκ τῆς $a^2 + b^2 = (a+b)^2 - 2ab$ λαμβάνομεν ὅτι $(a+b)^2 = (9a+b) \frac{(a+b)^2}{3} = ab$ καὶ λαμβάνομεν τοὺς λογαριθμοὺς τῶν εὐρίσκομεν τὸ ζητούμενον.

188) Ὁ ζητούμενος ἀριθμὸς εἶναι 85.

189) Ἡ κ τοῦ σχηματιζομένου συστήματος $\frac{x}{\psi} = \frac{3}{2}$ καὶ $8x + 8\psi = 512$ λαμβάνομεν ὅτι $x = 38,4$ χιλιόμε. καὶ $\psi = 25,6$ χιλιόμε

190) Ἐξ ἐκάστου δοχείου πρέπει

νὰ λάβωμεν $144 \frac{6}{25}$ ὄκ

191) Ἔστωσαν Α καὶ Α' αἱ προβολαὶ τῶν Α καὶ Β ἐπὶ τὰ ἐπίπεδα Π καὶ Ρ ἑξ ὑποθέσεως εἶναι ΑΑ' = ΒΒ'. Τὸ ἐπίπεδον ΑΑ' Β εἶναι κάθετον ἐπὶ τὸ Ρ καὶ τὸ ΒΒ' Α εἶναι κάθετον ἐπὶ τὸ Π. Ἐὰν Μ εἶναι τυχὸν σημεῖον τῆς ΑΒ αἱ προβολαὶ τοῦ Γ καὶ Δ ἐπὶ τὰ ἐπίπεδα Π καὶ Ρ θὰ κείνται ἐπὶ τῶν εὐθειῶν ΑΒ' καὶ ΒΑ'. Ἐκτὸς αὐτοῦ αἱ ΜΓ καὶ ΜΔ εἶναι παράλληλοι ἀντιστοίχως πρὸς τὰς ΒΒ' καὶ ΑΑ' καὶ ἐπομένως

$$\frac{ΜΓ}{ΒΒ'} = \frac{ΑΜ}{ΑΒ} \text{ καὶ } \frac{ΜΔ'}{ΑΑ'} = \frac{ΒΜ}{ΒΑ}$$

καὶ διὰ προσθέσεως κατὰ μέλη ἀποδεικνύεται τὸ ζητούμενον.

192) Φέρομεν τὴν διχοτόμον τῆς γωνίας Α. ἔστω δὲ εἶη ἡ κάθετος τῆς ΒΓ εἰς τὸ Δ' τέμνει τὴν ΑΙ διχοτόμον τῆς Α, εἰς τὸ Ρ, Ι τὸ κέντρον τῆς ἐγγεγραμμένης περιφέρειας, Φέρομεν τὰς ΙΜ, ΡΝ κάθετους τῆς ΑΒ καὶ ἐκ τῆς ὁμοιότητος τῶν ΑΙΕ, ΑΡΔ' καὶ ΑΙΜ, ΑΡΝ συνάγεται ὅτι τὸ Ρ κείται ἐκ τῆς ἐξωτερικῆς διχοτόμου τῆς γωνίας Β, καὶ ὅτι συμπίπτει μὲ τὸ κέντρον τῆς παρεγγεγραμμένης περιφέρειας ΑΒΓ.

165) Μὲ κέντρον τὸ κέντρον τῆς περιγ. περιφ. Ο, γράφομεν περιφέρειαν καὶ μὲ ἀκτίνα τὴν μεγαλυτ. ἀπόστασιν τοῦ Ο ἀπὸ τὰ δύο ἄκρα τῆς διχοτόμου ΑΒ τὴν ΟΒ Φέρω παράλ. ἀπὸ τὸ Α τὴν ἐφαπτομένην, εἰς τὸ σημεῖον τομῆς τῆς περιφ. καὶ τῆς προεκτάσεως τῆς ΑΒ πρὸς τὸ Α. Ἡ τομὴ τῆς παραλλήλου αὐτῆς μετὰ τῆς περιφ. μᾶς δαρίζει τὰς δύο ἄλλας κορυφὰς τοῦ τριγώνου Δ καὶ Γ.

196) Γράφομε περιφ μὲ κέντρο τὸ μέσον Δ καὶ ἀκτίνα τὴν ἀπόστασιν αὐτοῦ ἀπὸ τὸν πόδα τῆς ἀποστάσεως τοῦ ὀρθοκέντρον Η ἀπὸ τὸ εὐθύγραμον τμήμα εἰς τὴν ΕΔ. Γὰ σημεῖα τομῆς τῆς περιφ. ΕΔ, Γ εἰς τὴν προέκτασιν τῆς ἀποστάσεως τοῦ ὀρθοκέντρον καὶ Β εἰς τὸ εὐθύγραμον τμήμα Φέρομεν κάθετον εἰς ΓΒ ἀπὸ τὸ ὀρθόκέντρο καὶ τὸ σημεῖο τομῆς Α. εἶναι ἡ τρίτη κορυφή.

197) Φέρω τὴν ΟΓ ὑποτ. τὸ τρίγωνον ΟΓΗ εἶναι ὀρθογώνιον καὶ $\omega = 2$ ὡς ἐντὸς ἐκτὸς τῶν παραλλήλων, ΟΗ καὶ ΓΑ δ $\lambda = \phi$ ὡς ἐντὸς ἐναλλάξ ὁπότε $\omega = \lambda$ (διότι $\rho = \phi$ ὡς πρὸς τὴν βάσιν ἰσοσκελοῦς τριγώνου) ἄρα τὰ τρίγωνα ΟΒΗ, ΟΓΗ ἔχουν τὴν ΟΗ κοινὴ τὴν ΟΒ = ΟΓ τὴν $\omega = \lambda$. Ἄρα εἶναι ἴσα ὁποῦ ΟΓΗ = ΟΒΗ. Καὶ ἀποῦ ἡ ΟΓΗ εἶναι ὀρθή ἄρα καὶ ΗΒΟ ὀρθή, δηλ. ΗΒ εἶναι ἐφαπτομένη.

198) Ἐπειδὴ ΟΕ εἶναι παράλληλος πρὸς τὴν ΑΒ καὶ ΟΖ κάθετος τῆς ΑΒ θὰ εἶναι καὶ πρὸς τὴν παράλληλον κάθετος δηλ. ΖΟΕ ὀρθή ἄρα ἡ ΖΑΕ = ὀρθή Ἄρα τὸ Ζ ΑΕΟ εἶναι ἐγγραμμον. Ἐπομένως $\omega = \phi$ ὡς ἐγγεγραμμένα ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τόξου ἄρα $\rho = \phi$ διότι ἡ ἐγγραμμὴ εἶναι τὸ ἥμισυ τῆς ἐπικέντρου πού βαίνει εἰς τὸ αὐτὸ τόξο ὁπό-

τε $\omega = \rho$ επομένως ΖΞ παράλληλος τῆς ΒΓ.

199) Φέρομεν τὰς ΔΒ καὶ ΔΓ. Τότε ἔχομεν: ΔΒ παράλληλον μὲ ΓΘ διότι αἱ ΔΒ καὶ ΓΘ εἶναι κάθετοι εἰς τὴν ΑΒ. Δι' ὁμοίον λόγον εἶναι καὶ ΔΓ παράλ. πρὸς τὴν ΒΘ. Ἄρα τὸ τετράπλευρον ΒΔΓΘ εἶναι παραλληλόγραμμον, καὶ ἄρα αἱ διαγώνιοι ΔΘ καὶ ΒΓ διχοτομοῦνται. Ὡς οὖν ἔχομεν ΒΜ = ΜΓ.

208) Εἰς τὴν βάσιν τοῦ πύργου ἢ ἀτμοσφαιρική πίεσις εἶναι 760 m m Hg. ὅταν ἀνέλθωμεν ὁμως κατὰ 300 m αὕτη ἐλλαττώνεται κατὰ $39 \text{ gr}^{\circ} \text{cm}^3$, ἡ ὁποία ἰσοῦται μὲ στήλη ὑδρογόνου ὕψους 28,7 m m Hg. Γνωρίζοντες τώρα ὅτι κάθε ὕψος βράζει εἰς τὴν θερμοκρασίαν ἑκαετηνην, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ μεγίστη τάσις τῶν ἀτμῶν του γίνεται ἴση μὲ τὴν ἐξωτερικὴν ἀτμοσφαιρικήν πίεσιν, εὐρίσκομεν ὅτι ἡ ζητουμένη θερμοκρασία βρασμοῦ εἶναι 98,95°.

209) Ἀφοῦ εὐρωμεν τὸ ἔμβαδὸν τῆς πιεζομένης ἐπιφανείας, διὰ καταλλήλων πράξεων προσδιορίζομεν τὴν πίεσιν τὴν ὁποίαν ἔξασκει τὸ ὕδωρ ὅταν εὐρίσκειται εἰς ὕψος 3 m, καὶ ἡ ὁποία ἰσοῦται μὲ 15,75 τόνους. Ὅταν δὲ τὸ ὕδωρ φθάσῃ μέχρι τὸ ἀνώτερον χεῖλος τοῦ φράγματος ἡ πίεσις ἰσοῦται μὲ 29,28 τόνους. Ἡ αὐξήσις λοιπὸν τῆς πίεσεως εἶναι 29,28—15,75 = 13,53 τόνους—βάρος.

210) Ἀρχικῶς ὑπολογίζομεν τὸν ὄγκον τοῦ μίγματος ὑπὸ κανονικὰς συνθήκας καὶ εὐρίσκομεν ὅτι ἰσοῦται μὲ 30 cm³. Κατόπιν ἀπὸ τὰς ἐξισώσεις καύσεως, αἱ ὁποῖαι θὰ λάβουν χώραν κατὰ τὴν θέρμανσιν μετὰ τοῦ C₂O καὶ διαφόρων ἀπλῶν μὲ θόδων τελικῶς εὐρίσκομεν μεθάνιον 6 cm³ καὶ αἰθάνιον 12 cm³. Ἡ δὲ μείωσις τοῦ βάρους τὴν ὁποίαν ὑπέστη τὸ ὀξείδιον τοῦ χαλκοῦ εἶναι 0,129 gr.

211) Ἐφαρμόζοντες τὸν νόμον τοῦ Dalton εὐρίσκομεν ὅτι ἡ ζητουμένη πίεσις εἶναι 212,8 cm Hg.

212) Ὁ ὄγκος τοῦ περιεχομένου ὑδρογόνου εἶναι 100 cm. Γνωρίζοντες τώρα ὅτι τὸ ἄθροισμα τῶν ὀγκων τοῦ ὑδρογόνου καὶ τοῦ αέρος εἰς θ° θὰ ἰσοῦται μὲ τὴν χωρη-

τικότητα τοῦ δοχείου θὰ ἔχωμεν ὅτι $\theta = 376,13$.

213) Ἡ ἐξίσωσις καύσεως τοῦ CH₄ εἶναι CH₄ + 2O₂ = CO₂ + 2H₂O.

Ἐξ αὐτῆς προκύπτει ὅτι ὁ ὄγκος τοῦ CO₂ τὸ ὁποῖον σχηματίζεται εἶναι ἴσος μὲ τὸν ὄγκον τοῦ μεθανίου ὅστις καίεται. Ὁ ὄγκος τοῦ μίγματος τὸ ὁποῖον θὰ παραμείνῃ ἄκαυτος θὰ εἶναι ἴσος μὲ τὸν ἀρχικὸν ὄγκον τοῦ CH₄ ἧτοι 150 cm³.

Ἀνάγοντες τώρα τὸν ὄγκον τῶν 150 cm³ εἰς τοὺς 100° C εὐρίσκομεν ὅτι ἰσοῦται μὲ 205 cm³.

ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ TEST σου ΤΕΥΧΟΥΣ

55) Ἡ πειθαρχία ὡς πάντες λέγουσι τῆς εὐπραξίας ἐστὶ γενέτειρα.

56) Ἀρχεσθαι μαθῶν, ἀρχεῖν ἐπιστήσει.

57) Κάλιον.

58) Οἱ γερανοὶ ἦταν τρεῖς

(3) — > — > — >

59) (Τὸ ἄλατι)

60) Ἔργον οὐδὲν ὄνειδος ἀνεργία τ' ὄνειδος.

61) Λαμία.

62) ΚΑΚΙΑ—ΑΚΑΚΙΑ.

63) ΒΟΛΓ'ΑΣ—ΟΛΓΑ.

64) Μέχρι τὸ κέντρον διότι ἡ γῆ ἔλκει τὰ σώματα εἰς τὸ κέντρον τῆς.

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

Δὲν ἀπαντοῦμε καθόλου σὲ ὄσας σου εργασίας ἐλάβομεν καὶ τὰς ὁποίας δημοσιεύομε. Δίνομε μερικὰς πληροφορίας σὲ ἐκείνους τῶν ὁποίων αἱ συνεργασίαι δὲν δημοσιεύονται.

Πλευράκη Ἰωάν. Π' Καστ. Πεδ.
Φίλε μας εὐχαριστῶς θὰ σὲ δεχθοῦμε συνεργῆ ἄρκει νὰ μᾶς στείλεις καλὰς ἀσκήσεις. Τὰ TEST θὰ δημοσιευθοῦν.

Δετοράκη Ἐμμ. Ζ' Καστ. Πεδ.
Ἡ ἀσκήσι σου καλὴ μὲν ἀλλὰ δὲν δημοσιεύεται διὰ τυπογραφικοὺς λόγους. Στείλε μας ἄλλες. Τὰ TEST καλὰ.

Φραγκιαδάκη Ἐμμ. Στ' Γυμν. Σπητείας. Ἡ προβλήματά σου δὲν εἶναι τῆς πρακτικῆς, ἀλλὰ ἀπροσδι-

οῖστου ἀναλύσεως τὴν ὁποίαν ὁμως δὲν χρησιμοποιοῖς.

Χαλκατεβάκη Ἐμμ. Στ' Γυμν. Κανδάνου. Τὸ Test ἔχει ἐναδημοσιευθῆ. Τὸ χιουμορ ὀχι καλὸ.

Τσουρῆν Ἀντ. καὶ ἀπαδερὸν Κων/νον Γυμν. Πλατεχώρας. Στείλετέ μας ἄλλα καλλίτερα.

Στεφνουδάκη Σ' ἐφ. Ἡ' Πρακτ. Θὰ δημοσιευθοῦν.

Διακουλάκη Ἐμμ. Ἡ' Πρακτ. Δημοσιεύονται τὰ καλλίτερα.

Ἀρετουλάκη Σωτ. Ἀπόφ. Γυμν. Καστ. Κισσ. Ἐφθασε ἀργά. Θὰ δημοσιευθῆ.

Βαρδάκη Μανώλην. Θὰ δημοσιευθοῦν καὶ τὰ ὑπόλοιπα.

Στροβουδάκη Βασ. Ζ' Πρακτ. Δημοσιεύονται τὰ καλλίτερα.

Χανιωτάκη Στυλ. Ἡ' Καστ. Πεδ. Ὁμοίως. **Ροδανῆν Εὐάγγελον Ἡ' Γυμν. Σπητείας.** Δὲν δημοσιεύεται τὴν μίαν διότι ἡ λύσις δὲν μπορεῖ νὰ τυπωθῆ.

Πολάκη Χαρ. Γυμν. Βάρου. Θὰ δημοσιευθῆ ἡ μία. Στείλε μας πὸ καλὰς.

Κουμάκη Ἰωάν. Γυμν. Κανδάνου. Θὰ δημοσιευθοῦν.

Πακαδάκη Ἐμμ. Γυμν. Καστ. Πεδ. Θὰ δημοσιευθοῦν τὰ Test.

Λύσεις τῶν Test μᾶς ἔστειλαν εἰς:
Δαγουδάκη Μαρίκα Γ' Γυμν. Κολυβαρίου 43. 39. Πλευράκη Ἰωάν. 65, 66, 67, 68, 71, 74 76. Βελισσάριος Γ. Ἐμπ. Σχολῆ Ἱεραπέτρας, 57, 58, 61, 52, 64, 60, 56. Τσιλιμγκάκης Μιχ. ἀπόφ. Β.Γ.Χ 46, 47, 48, 49, 50. Ἀρχοντέκης Ἰωάν. Γυμν. Παλατιχώρας. 37, 40, 42, 45

Παρακαλοῦνται εἰ συνεργάτες τῆς σελίδος μας νὰ τηρήσουν τοὺς ὅρους συνεργασίας καὶ νὰ μὴν ἀνακατεῦθον λύσεις, Test, ἀσκήσεις προτεινομένας κλπ. Ἡ πίσις νὰ καθαρογραφοῦν διότι δὲν θὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν.

(Ἐκ τῆς Ἐπιτροπῆς)

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ

EMMAN. ΣΤ. ΠΕΤΡΑΚΗ

Εἰσοδίων 46 — Χανιά

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 6.30

Αγαπημένοι μας συμμαθηταί και συμμαθήτριαι, με πλημμυρισμένη την καρδιά μας από αγάπη και συναδελφική εκτίμηση άπαν ούμε και πάσι στα γράμματά σας, τα όποια τόσο μάς ευχαριστούν και τόσο έξυπνε τον την μαθητική ιδέα της προόδου και της συνεργασίας μας. Σας παρακαλούμε να τηρήτε εις τας συνεργασίας σας τους δρους που έγγραψαμε στην άρχη και να στέλνετε συνεργασίας έγκυκριμμένας από τους καθηγητάς σας έπικαιρούς και πρωτοτύπους.

Σταυρουλάκη Μιχ. Γυμν. Βάμου. Σε ευχαριστούμε πολύ φίλε μας. Περιμένουμε καλές συνεργασίες από το Γυμνάσιό σας. Την «Μαθ. Ηχώ» πρέπει να την αγαπήσουν όλα τα παιδιά διότι είναι τό περιοδικό τους, τό δημοσιογραφικό τους βήμα. Τι να λέμε έμεις πού με τόσες θυσίες τό εκδίδουμε; Τι αξίζει μια δραχμή να διατάζουν τα παιδιά να τό πάρουν;

Σαββάνη Γεωργία Έν.τ. Γυμν. Καστ. Κισ. Καλή ή άνάλυσις. Θα δημοσιευθί.

Σταυρακίανη Νικ. Εβ' Β' Γυμν. Άρρ. Ηρακλ. Το ποιηματάκι σου έχει νόημα, έν και ύστερη ώ, ποιήμα. Θα φροντίσωμε να δημοσιευθί.

Πετροκίνη Νικ. Στ' Γυμν. Σητ. Πετυχεμένο και με έξυπνο τρόπο γραμμένο τό ποιήμά σου. Θα δημοσιευθί.

Δαβάνη Στέλ. Η' Γυμν. Καστ. Πεδ. Σα; συχαίρομε ολοψύχως διά την πρόδον του Γυμνασίου σας όπως και τους καλούς καθηγητάς σας. Θα δημοσιευθί.

Αντωνιακίανη Γ. Β' Γ.Α.Χ. Τι άνοησιες γράφεις; Μπορεί να δημοσιευθούν τέτοια πράγματα; Δέν έχεις μαθητικά ανέκδοτα;

Σπριτζετάνη Άριστ. Ε' Γυμν. Βάμου. Θα δημοσιευθί.

Ταχυκράκην Γεώργ. Η' Γυμν. Σητ. Καλή ή συνεργασία σου. Την κρατάμε. Θα θέλαμε όμως κάτι μαθητικό σύντομο και έπικαιρο. Τέτοια θέματα βρίσκει κανείς σε πολλά περιοδικά. Η «Μαθ. Ηχώ» πρέπει να δημοσιεύη μόνο μαθητικόν περιεχόμενα θέματα. Περιμένουμε πάντα κάτι έπικαιρο και σχολικό.

Χρονάκη Τιτίκα Σβ' Κλ. ΓΟΧ. Έπικαιρο. Θα δημοσιευθί. Δέν έχει όμως χιούμορ.

Φακουλάκη Θεόδ. Δ' Γυμν. Πόμπιας. Σε ευχαριστούμε φίλε μας. Η έκθεσούλα σου θέλει διόρθωμα. Να την γράψης σε χωριστή κόλλα και να την δώσης να σου την διορθώση και να σου την έγκρίνη ο καθηγητής των ελληνικών σου και κατόπιν να την στείλης. Πρέπει να είναι καλή για να δημοσιευθί, διότι τόσες χιλιάδες πού διαβάζουν τό περιοδικό τί θα λένε;

Λαζαράκη Κων/νον ΣΤ' Γυμν. Βάμου. Γιατί δέν γράφεις σε χωριστή κόλλα τό κάθε θέμα; Δέν ξέρεις ότι τό κάθε θέμα πηγαίνει σε άλλη έπιτροπή; Τό ποιημα θα δημοσιευθί.

Χαιρέτην Όδυσ. ΕΤ' Β' Γ. Η. ρακλ. Προτιμούμε τα μαθητικά θέματα. Θα δημοσιευθί. Από τό Ηράκλειο περιμένουμε τίς καλύτερες συνεργασίες.

Στιβανάκη Ιωάν. Ε. Β' Γ. Η. ρακλ. Δημοσιεύεται. Πολύ καλή ή συνεργασία. Περιμένουμε από όλο τό Γυμνάσιό σας έκλεκτές συνεργασίες. Τό περιοδικό είναι όλώνων μας. Τους ανταποκριτάς του Γυμνασίου σας τους έπαινούμε για την δραστηριότητα και τό ένδιαφέρον τους.

Μανουσσογιωργάκη Αίλα τάξ. Γ' ΓΟΧ. Εύθυμη ή ιστοριούλα σου. Θα κυτάξωμε να δημοσιευθί.

Πετούζην Ιωάν. Εβ' Β' Γυμν. Ηρακλ. Υπόρχει κάποια διάθεση εις τό ποιήμά σου θέλει όμως διόρθωμα.

Γιαλίαν Αντ. Εα' ΒΓΧ. Στείλε κανένα πρόβλημα.

Βασιλάου Ουν. ΓΟΡ. Δημοσιεύεται.

Βασιλάκη Νιλ. Γυμν. Καστ. Πεδ. Η έκθεσις καλή. Θα δημοσιευθί. Τό περί Έλλάδος να τό συμπληρώσης και να τό καθαρογράψης.

Σολιδάκη Γιάννην Η' Αγ. Νικ. Δημοσιεύεται. Περιμένουμε και άλλες επί διαφόρων θεμάτων συνεργασίας. Τό Γυμνάσιόν σας, ήτο ίδρυτικό Γυμνάσιο τό περιοδικό και πρέπει να προπορευεται.

Κανάνη Γεώργ. Γα' Γυμν. Καστ. Πεδ. Καλό τό ποιηματάκι σου. Θα δημοσιευθί.

Φραγκούλην Ρούσον Η' Γυμν. Σητ. Αγαπητέ μας φίλε να μάς συχωρής για τυχόν παρεξήγηση. Τα περιοδικά θα στέλλωνται στο δυομά σου. Από τό τόσο προοδευτικό Γυμνάσιό σας περιμένουμε πολλά πρós τό συμφέρον της μεγάλης μαθητικής οικογενείας μας.

Σωραφάκη Έλευθ. Άγίου Νικολ. Θέλει διόρθωμα. Λόγω έπικαιρότητος θα δημοσιευθί.

Καπετανάκη Γεώργ. Σ' Γυμν. Σητείας; Τα θέλωμε τα Κρητικά να κλια, προτιμούμε όμως να έχουν μαθητικό περιεχόμενο.

ΤΟ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

ΚΑΤΩ ΟΙ ΤΥΡΑΝΝΟΙ είναι ή κραυγή της άγανακτήσεως πού βγαίνει αυθόρμητη από τό στήθος της μαθητικής νεολαίας αυτές τίς μέρες με την νέαν τροπήν του Κυπριακού, διά της κακαγοτηρικής συλλήψεως και έξορικής των ήγετών του Κυπριακού άγώνα του Έθνάρχου Μακαρίου και των στενών συνεργατών του εις τα έρημονήσια του θανάτου στον ειρήνεν ώκεανό. Με πόνο και με άσυχράτητη όργη ή μαθητική νεολαία της Κρήτης εξέδηλωσε τον άποτροπιασμό της για τα άπάνθρωπα και σκληρά μέτρα πού έφήρμοσε ή «κραταιά Άγγλία» εις βάρος ενός μικρού αλλά φιλελεύθερου λαού. Σε όλα τα Γυμνάσια της Κρήτης έγιναν συγκεντρώσεις, έπηκολούθησαν διαμαρτυρίες και έπεδόθησαν ψηφίσματα εις τας άρχάς εις τα όποια έτο νίζετο ή ακλόνητος απόφασις των νέων της Κρήτης να σταθούν στο πλευρό των αγωνιζομένων αδελφών των Κυπρίων και να χύσουν μαζί τους τό αίμα τους έν παρασιτή άνάγκη. Όλος ο πολιτισμένος και φιλελεύθερος κόσμος σάθηκε με άνοικτό τό στόμα μπροστά στο νέο άνοσιούργημα πού έγινε εις βάρος ενός άρχηγού της ορθοδόξου εκκλησίας και ενός αγωνιζομένου με τό νύχια και τό δόντια μικρού λαού για ν' άποκτήση τό μοναδικό του του τό κόσμου αγαθό την έλευθερία, για την όποιαν και οι Ίδιοι οι τύραννοι της Κύπρου έχυσαν πολλές φορές τό αίμά τους, στην μακράϊωνα δική τους Ιστορία ώπου

να γίνουν μεγάλοι και τρανοί, περιφρονώντας κατόπιν και ποδοπατώντας τό δίκιο των μικρών και των αδυνάτων. Άλλ' «έστι δικης όφθαλμός».

Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΕΤΕΙΟΣ της 25 Μαρτίου ανατέλλει και πάλιν φωτεινή και πανηγυρική ανά τό Πανελλήνιον. Οι καρδιές των πανελλήνων ανά τα πέρατα του κόσμου θα σκιρτήσουν και πάλιν και θα δραματισθούν τον μεγάλο άγώνα του 21, τον άγώνα των πατέρων τους, πού έχάρισε στην γωνία αυτή του κόσμου την έλευθερία και την τιμή τους πού την είχαν άφαιρέσει οι τότε τύραννοι τους οι Τούρκοι. Οι μαθητικές καρδιές άβολες και άγνές πάλλουν από τό παραλήρημα, από τό μεθύσι του μεγάλου άγώνος, συγκινούνται και τρέμουν μπροστά στο μεγάλο βωμό, στούς άμέτρητους βωμούς και μνημεία πού έχει στήσει σε κάθε γωνία, σε κάθε πέτρα της Έλλάδος ο μακρός και αιματοποτισμένος άγώνας, ο Ίδιος άγώνας από τα Μηδικά μέχρι την Κύπρο σημερα ο άγώνας για την έλευθερία της Φυλής. Η 25 Μαρτίου αυτό τό νόημα έχει να ξαναζωτανέψη τα δειρα να ξαναζεστάνη τό φρόνημα, να ξεδιαλύνη τίς πλάνες, να σκορπίση τα σκοτάδια, να χαλυβδώση τίς ψυχές να τευτώση τα νεύρα, να σφίξη την καρδιά, να διώξη τό φόβο, ν' ανοίξη φαρδό τό δρόμο για τό μέλλον, και να διατηρήση την περιφάνεια, την τιμή και την ανθρωπιά μας,